

Q234
15C4

Q 234

1629

15C4

Nagalinga Shastri

Varsha

1629

• • • • •

[illegible]

Q234
15C4

**SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.**

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No.16281.....

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

६० ०२६ १७९

॥ श्री १ ॥
अथ वीरेश्वर कर्ष संग्रह प्रार
म्भः ॥

हा ग्रंथ
नागलिंग शास्त्री काशी कर याणी ले
न कल्याणार्थ भाषाटी का करून के
ला तो

बनारस येथे
विष्णु दत्त ठाकुर या ने आपले
बेवढारिया छापारव्या न्यात छापिला
आवृत्ती १ पहिली बार ६००
संवत् १९४९ शके १८०६ सन् १८८४
अगस्त तारीख १ रजिस्टर हुवा

Pages covered 198/1 XXXV 186/1

सन् १८६७ च्या २५ व्या आक्ट प्रमाणे
रजिस्टर करून मालकी नागलिंग
शास्त्री काशी कर याणी टे विली अ
सेः ॥ १८८५

ॐ श्रीगणेशाय नमः अथ वीरशैवोत्कर्षसंग्रहोलिख्य
ते ये रुद्रलोकादवतीर्य रुद्रमानुष्यमाश्रित्य जगत्स्थिता य
चरन्ति नानाविधचारुचैष्ट्यास्तेभ्यो नमस्त्रयवकपूजकेभ्यः
१ वेदेषु शास्त्रसंघेषु पुराणेषु आगमेषु च लिंगधारणमाख्य
तं वीरशैवस्यतिश्रूयान् ननु शिवलिंगधारणस्य अवैदिक
कत्वात्कथमुपादेयत्वमित्याकांक्षायां ऋग्वेदे पवित्रते
विततं ब्रह्मणस्य ते प्रभुर्गीत्राणि पर्येषि विश्वतः अतस्तत्
तुर्न तदा मो अश्रुते श्रितास इह हंत तत्समाशत अस्पाथेः

हे ब्रह्मणस्य ते लिंगं तद्ब्रह्म संज्ञिकमित्यादि वचनप्रामाण्यात्
लिंगरूपशरीरावच्छेदेन शरीरिभावेनाधिष्ठितपरमशिवे तत्तु
न ब्रह्मपदवाच्यलिंगरूपशरीरं पवित्रं शुच्यश्रुतिकालेपि धर्तु
योग्यत्वात् विततं प्रसिद्धं अथवा इष्टादिभेदेन भक्तशरीरादिभे
देन वा बहुविधं प्रभुर्निग्रहानुग्रहसमर्थः त्वं विश्वतः समस्ता
निसर्वविभक्तिकस्तसिल्लगात्राणि भक्तशरीराणि पर्येषि व्या
प्रापि धार्यमाणः सन् लिंगरूपशरीरद्वारा भक्तांगसंयुक्तोऽसी
त्यर्थः १ ॥ अथ भाषाग्रीकालिख्यते ॥

लिङ्गनात्मानं शिवं नत्वा भाषामात्रविदामुदे अनूद्यते वीरशै
वोत्कर्षसंग्रहआदरात् १ जे रुद्रलोका उत्तरुनि रुद्रमानु
ष्यधेऊनि जगद्धिताला कर्ता त नानापिधपुण्यकर्म त्या
लानमस्कारशिवार्चकाला १ वेदांत शास्त्रातहि आगमांत
सगळणा पुराणांत विधानकेले देहीं धरावे शिवलिंगऐसे हे
निश्चयेवोलिति वीरशैव २ जर शिवलिंगधारण अवैदिक
म्हणून नव्हे तरी कारणे असे म्हणाल तर नाही ऋग्वेदांत
पवित्रते विततं ब्रह्मणस्य ते प्रभुर्गीत्राणि पर्येषि विश्वतः अ
तस्तत्तुर्न तदा मो अश्रुते श्रितास इह हंत तत्समाशत हा
यंत्र ह्य ॥ अतः हे ब्रह्मणस्य ते लिंगं तद्ब्रह्म संज्ञिकं ते लि
गं ब्रह्म ह्यसंते ॥ युक्त आहे ह्या वचने करून लिंगरूपशरीर
त शरीररूपे तत्तुर्न रहाणा ये हे परमशिवा तुल्यते ब्रह्म ह्य
पदे करून बोलिजे लशरीर पवित्र आहे पवित्र असून दो
अपवित्र अस्तानाही धारण करण्यास योग्य आहे म्हणून

विततमूणजे प्रसिद्धाहे अथवा इष्टइत्यादिभेदानि किं
वा अनेक प्रकारचे भक्तशरीररूपानी नानाप्रकारचआहे
प्रभुमूणजेनिग्रह नाश अनुग्रह पालन करण्याससमर्थ
तुंआहेस विश्वतःगात्राणि सर्वेप्रकारचा भक्तशरीराने व्या
पतोस लिंगरूपे धारितहोनसाना भक्तांचाअंगाशीसंयुक्तहो
तोस १

अथवाविश्वतः प्रभुःविश्वशब्देनविश्रान्तःपतिनः प
शवोलक्ष्यते ब्रह्माद्याः स्थावरान्ताश्चदेवदेवस्यशूलि
नः पशवः परिकीर्त्यते संसारवशवर्तिनः तेषापतित्वा
द्देवेशः शिवः पशुपतिः स्मृतः इतिवचनात् ब्रह्मादि
पशूनांनियामकः गात्राणिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीरे
द्रियांतः करणादीनि सर्वांगानि पर्येषि व्याप्नोषि इंद्रिया
दागतं किंचिद्यत्सुखं तत्त्विर्वापितं ततत्प्रसादं भोक्तव्यं
तद्दिद्रियमुखेनच इष्टलिंगंतुवाह्यांगे प्राणलिंगंतथा
तरे भावलिंगंसदैवास्मिन्नात्मांगे सुप्रतिष्ठितं हृद
यांगे महालिंगं श्रोत्रांगे सुप्रसादकं त्वगंगे चरलिंगंतुह
गंगे शिवलिंगं जिह्वांगे गुरुलिंगंतु नासिकांगे तथै
वच आचारलिंगमश्रान्तं सुप्रतिष्ठितमेव हि यथाज्ञा
नेन्द्रियांगेषु क्रमालिंगं प्रतिष्ठितं तथा कर्मेन्द्रियांगेषु क्र
माल्लिंगं प्रतिष्ठितं २

अथवा विश्वतः प्रभुः विश्वपदानीं सर्वजगतांतरहाणारे प
शुघ्यावे ब्रह्मापासनस्थावरवत्सादिपर्यंत संसारचै वशा
तोवागणोरप्राणी देवांचाहीदेवजोशिवत्याचैपशु
त त्याचास्वामी असण्यामुळे देवांचाहीस्वामीशि
ह्यणिवितो असेआगमांतसांगण्यावरून ज
प्रेरणाकरणागगात्रमूणजेस्थूलशरीर
शरीर नेत्रादीन्द्रियमनआदि अंतःकरण
व्यापतोस इंद्रियेकरून झालेलेजेकाही
अर्पणकरूनमगतेशिवप्रसादसमजून
भोगावें वाहिरचाअंगीइष्टलिंग अपणधारि
प्राणरूपीलिंग आहे असेचसर्वकालीआत्मरूपीअंगांत

भावलिङ्गहणजे शिवभक्तिरूपीलिङ्ग उतमप्रकारे स्थित
आहे हृदयरूपी अंगांत महालिङ्ग अणिकर्णरूप अंगांत सु
प्रसादक अर्थात् प्रसन्न करणार लिङ्ग आहे त्वचारूपी अंगां
त चरलिङ्ग दृष्टिरूप अंगांत शिवलिङ्ग जिह्वारूपी अंगांत गुह्य
लिङ्ग अर्थात् गुह्यस्तुति इत्यादि अणि नासिकारूपी अंगांत आ
चारलिङ्ग जेव्हा शिव आचरण करता ते सर्वदा उतमप्रकारे
प्रतिष्ठित आहे जा प्रकारे कडून जातें द्विधांचे नेत्रकर्णनासि
का जिह्वा त्वचा अंगांत पूर्वी संगितल्या क्रमाने लिङ्ग प्रति
ष्ठित आहे त्याच प्रकारे त्याच क्रमाने कर्मेन्द्रिय वाक् हस्त पाद
गुद शिश्न ह्यांचे अंगांत ही लिङ्ग प्रतिष्ठित आहे २ ॥ ६ ॥

इति वा तुला गमवचनप्रामाण्यात् स्वसंयोगात् कदा
दिविषयान्निरस्यते चिंद्रियेषु स्वयं स्थितत्वात् कदा
दिविषयान् स्वीकृत्य पश्चात्प्रसादरूपान् तान्विषयान्
तेभ्योदत्तापवित्त्राणिकरेषीत्यर्थः तथा च अतत्पतनुः
तनुत्रयगतानादिमलत्रयमसौ गुरुः दीक्षात्रयेण निर्द
ग्ध्वा लिङ्गत्रयसुपादिशदिति शंकरसंहितावचनेन न वे
धामनुक्रियारूपदीक्षात्रयेण निर्दग्धपापपंजरः अ
थवा तपसा ब्रह्मजिज्ञासस्वेतितैतिरेयोपनिषद्वाक्यात्
अतप्ताः अनिगृहीताः तनव इन्द्रियाण्यस्य सातप्तत
नुः अविजितेन्द्रिय इत्यर्थः श्रोत्रनेत्रादीन्द्रियवर्तिरक्ता
यास्तनो रभावात्तनुशब्दस्तिन्द्रियपर इत्यवगतं मम आमः
अपरिक्लान्तः करणः तत्तलिङ्गनाश्रुतेन प्राप्नोति केषु नः
प्राप्नुवंतीत्याकांक्षायां श्रितासः शिवधर्माश्रिताः इतलि
गंवहनः धारयति किंचित एव तत्प्रसिद्धं शिवपदं समा
श्रुत धारयेद्यस्तु हस्तादीलिङ्गाकारं शिवं सदा न स्पृहस्त
स्थितं वित्थिमत्यदं संपदोपदं इति प्रामाण्यात् प्राप्नुवंतीत्य
र्थः ३ ॥

असे वा तुला गमांत संगितले म्हणून हे शिवा तूं आपल्या संयो
गानी शब्दादिविषयांते दूर करून त्या इन्द्रियांत राहण्यानी शब्द
दिभोग्यविषयांते स्वीकारून नंतर आपल्या प्रसादरूपत्यावि

षयांते भक्तजनाकारणेदेऊनत्यांसपवित्रकरनोसहाअर्थः
अणिकअतप्ततनुः म्हणजे तीनीशरीरातील स्थूलसूक्ष्म
कारणशरीरातील अनादिकालापासून आलेली तीनमल
कायिकवाचिकमानसिकपाप ह्यानेहागुरुतीनप्रकारचा
दीक्षेकरूनदाहकरूनतीनप्रकारचीलिंगेंउपदेशकरिता
झालाअसेंशंकरसंहितेतसांगण्यावरूनवेधा१मनुरक्ति
या३ह्यातीनदीक्षेनाज्याचेपापरूपीआवरणदग्धझालेना
हीतो अथवा तपेकरूनब्रह्मजाणायासइच्छाकरअसे
तेतिरीयोपनिषदांतसांगितलेम्हणून जानीतनुत्पणजेइ
ंद्रियें अतप्तम्हणजेस्वाधीनकेलीनाहीततो शरीरासवोल
णारतनुशब्दइंद्रियह्या अर्थीसकसेबोधनकरीलहेनस
मजावेकांकिपूर्वीक्तइंद्रियाखेरीजशरीरदर्शिवतायेतना
ही आमःम्हणजेजाचे चित्तशुद्धझालेंनाहीतोत्यालिंगास
प्राप्तहोतनाही तरकोणपावतातह्याकरताम्हणतोकिश्रिता
सःशिवधर्माचेजेआश्रयकरतातअणिइतम्हणजे लिंगा
सधारणकरताततेच त्याप्रसिद्धशिवपदालापावतात जोहा
तआदिस्थानांतलिंगरूपीशिवातेसर्वदाधारणकरीलत्या
चेहस्तगतसंपतीचेस्थानमाझेपदआहे असेजाण ह्याव
चनावरून ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

अस्मिन्नर्थेउपब्रह्मणवचनानि ब्रह्मेतिलिंगमा
ख्यातंब्रह्मणस्पतिरीप्सरः पवित्रंतस्त्रिविरव्यातं त
त्संपर्कात्तनुष्णुचिः ऋगित्याहपवित्रंतेवितंतब्र
ह्मणस्पते तस्मात्पवित्रंतद्विगंधार्थंशैवमनामयं अ
तत्पतनुरज्जोचैआमः संस्कारवजितः दीक्षयारीहतः
साक्षान्नाप्रयाल्लिगमुत्तमं यः करोति तपः पूर्वसतत्पत
नुरुच्यते परिपक्वोविमोक्षायसोऽस्तेल्लिगधारणं न करोति
तपः पूर्वसोतप्ततनुरुच्यते अपह्नेयंविमोक्षायनाश्रुतेलि
गधारणं शिवधर्माश्रिताः शंकाः शिवार्चनपरायणाः येव
हंतः सदा लिंगं तेयांति परमं यदं ॥ ४ ॥
ह्याचअर्थीलासिद्धकरणारीवचने ब्रह्मपदानीलिंगध्यावे

त्याचा स्वामी शिव ते लिंग पवित्र असे प्रसिद्ध आहे त्याचे संयोगानी शरीर पवित्र हेति ऋग्वेद ही पवित्र ते विततं ब्रह्मणस्पते ह्या मंत्रानी हेच कथन करतो म्हणून ते दोष रहित शिवचे पवित्र लिंग धारण करावे जो मूर्ख हे जाणत नाही तो अतस्तनु म्हणवितो त्याचे संस्कार झाले नाही म्हणून तो आम ज्या सदीक्षा नाही तो उत्तम त्या लिंग ते शरीर करून पावत नाही जो पूर्वी तप करतो तो तस्तनु म्हणवितो तो मोक्षास योग्य होतो अणि लिंग धारण पावतो जो पूर्वी तप करित नाही तो अतस्तनु म्हणवितो तो मोक्षास योग्य नाही म्हणून लिंग धारण दीक्षा पावत नाही जे शिव धर्मीचे आश्रय करणारे शान्ति युक्त अणि सर्वदा शिव लिंगाच पूजन करणारे अणि सर्वदा शिव लिंग धारण करणारे ते परपद म्हणजे मोक्ष यां सांवातात अणि आहे त ४

अथ तेतिरीयोपनिषदि ॐ नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्तु निराकरणं धारयता भूया संकर्षणोः श्रुतं माञ्चो दूं ममामुष्य ॐ अस्यार्थः नमो ब्रह्मणे ब्रह्मणस्पति रेशाय ब्रह्मे तस्मिन् लिंगमुच्यते इति स्कांद वचनेन अलिङ्गमेकमव्यक्तं लिंगं ब्रह्मेति निश्चितं यितो श्वरगीता वचनेन ब्रह्मणे लिंगमूर्तये इति लिंगपराण वचनेन ज्योतिरूपपरेक्ष लिंगाख्ये ब्रह्मरूपे इत्यपराधस्तोत्र शंकराचार्य चा केन च ब्रह्मणे लिंगमूर्तये नम इति परुषेर्नमस्कार भक्तिपुरस्सरं लिंग धारणं याचितं धारणं तद्ब्रह्मरूप शिव लिंग धारणं मे मम अस्तु भूयात् अनिराकरणं उत्तमं गेगले वापि कक्षे वक्षस्थले वा तथा हस्ततले वापि प्राणलिंग धरेत्सुधीः गच्छंति ह्यनुसपन्न जाग्रतु निषण्ण निमिषं नोपि शुचिर्वाप्य शुचिर्वापि लिंगं सर्वत्र धारयेत् ॥ ५ ॥

तेतिरीयोपनिषदांत ॐ नमो ब्रह्मणे धारणं मे अस्तु निराकरणं धारयता भूया संकर्षणोः श्रुतं माञ्चो दूं ममामुष्य ॐ अस्यार्थः नमो ब्रह्मणे ब्रह्मणस्पति रेशाय ब्रह्मे तस्मिन् लिंगमुच्यते इति स्कांद वचनेन अलिङ्गमेकमव्यक्तं लिंगं ब्रह्मेति निश्चितं यितो श्वरगीता वचनेन ब्रह्मणे लिंगमूर्तये इति लिंगपराण वचनेन ज्योतिरूपपरेक्ष लिंगाख्ये ब्रह्मरूपे इत्यपराधस्तोत्र शंकराचार्य चा केन च ब्रह्मणे लिंगमूर्तये नम इति परुषेर्नमस्कार भक्तिपुरस्सरं लिंग धारणं याचितं धारणं तद्ब्रह्मरूप शिव लिंग धारणं मे मम अस्तु भूयात् अनिराकरणं उत्तमं गेगले वापि कक्षे वक्षस्थले वा तथा हस्ततले वापि प्राणलिंग धरेत्सुधीः गच्छंति ह्यनुसपन्न जाग्रतु निषण्ण निमिषं नोपि शुचिर्वाप्य शुचिर्वापि लिंगं सर्वत्र धारयेत् ॥ ५ ॥

नावरून ज्यासरूपनाही असे एक अणि अव्यक्त म्हणजे दा-
खिवता येत नाही असजे लिंग ते च त्रसहानि श्रय आहे असेई
श्वरगीतिचा वचनावरून लिंगरूपी जे त्रसह असे लिंग पुराण
वचनावरून ज्योतीरूप म्हणजे केवल प्रकाश रूप अणि प-
रम म्हणजे दृष्टिगोचर नाही असे लिंग नामक जे त्रसह रूप असे
अपराध स्तोत्रांत शंकराचार्याने वचनावरून ही त्रसहणे म्हणजे
लिंगासनमस्कार असा असे म्हणून भक्तजनांनी नमस्कार भ-
क्तिपूर्वक लिंगधारणाची प्रार्थना केली ते च द्वापजात कि ते त्रस-
ह रूप जे शिवलिंग त्याच धारणामाला असा अनिरुक्ता शिवा
चे हा ईवगळ्यात व कासेत व लसस्थळी व हातावर पडितानी
प्राणरूपी लिंगाचे धारण करावे चालतानी व वेसतानी व निज-
तानी व जागतानी व डोळे उघडतानी मिठतानी व पवित्र असा वा
अपवित्र असा सर्वदा लिंगधारण करावे ५ ॥ ५ ॥ ॥

इति कामिकागमवचनप्रामाण्यात्पंचसुस्थानेषु क-
लचिदध्वजहनेमास्तुमाभूत् ॐ ॐ कारपदवाचं लि-
गं तस्या इताभूयासोमिति श्रुतिः स्वीयं तात्पर्यं मुमुक्षू-
णां लिंगधारणामस्मदितमाह कर्णेयोः श्रुतां वदशा-
स्त्रपुराणेषु प्रसिद्धं अथवा मननात्त्रायते यस्मात्त-
स्मान्मंत्रायमीरितः वाचवाचकरूपेण हि धामंत्रः प्रकी-
र्तितः वाचको वणरूपः स्यादात्म्यपरमः शिवः मनुदेव-
तयोरेक्यंतस्मादाहुर्महर्षयः इति वचनादुरूपदिष्टश्रुति-
प्रसिद्धशिवमंत्ररूपं अमुष्मभमसर्वदा जपतत्परस्य वा-
चिकमानसिकोपांशुभेदेः ऊढं वाह्यं अस्तुभूयात् अच्च-
प्रसादेन माभूदित्यर्थः इत्येवंप्रायेः श्रुतिरहितानां लिंगा-
लोपे व्रतलोपे चिलिंगे कयानुसंधातरूपप्राणत्यागप्र-
तिपादकानां भागमवचनानामियमेव श्रुतिर्मूलमि-
त्यवगंतव्यं ई

असे कामिकागमांत सांगितले म्हणून पांची पूर्वी कृत स्थानांना त-
कोणचाही कालांत लिंगाचा त्याग माला नसो ॐ कारपदानीजे
बोलिजेत जे लिंग त्याचा धारण करणारा मी ही ईन असे श्रुति

आपलेतात्पर्ये किज्यां समोक्षाची इच्छा असेल त्यानी लिंग
धारण करवें असे हेनवेला सांगते कर्णयोः श्रुतं वेदांतशा
स्त्रानुपराणांत प्रसिद्ध अथवा मनन ह्मणजे वारंवार अनुसंधा
न केल्याने पापापासून जोरसपा करतो त्या हेतूनी तो मंत्र ह्म
णवितो वाच्य अर्थ वाचक शब्द ह्या भेदे करून मंत्रदान म
कारचा सांगितला आहे वाचक जो तो वर्णरूप आहे वाच्य अ
र्थ तर परमशिव आहे ह्या चेतूनी मंत्रवदेव ह्यांचे ऐक्य आहे
असे महान् ऋषी सांगतात अशा वचनावरून गुरुनी उपदे
श केलेला वेदांत प्रसिद्ध शिव मंत्र ह्या माला सर्वदा त्याचा ज
प करणाऱ्याला वाचिक म्हणजे मोठ्याने उच्चारण मानसिक
ह्मणजे मनानी अनुसंधान उपांशु म्हणजे हळू उच्चारण ह्या प्र
कारे करून धारण करणाऱ्यास योग्य असो अक्ष म्हणजे प्रमादा
नी हे नही असे ज्ञानी प्रायश्चित्त केले नाही व ज्याचा लिंगलो
पवत्रतनाश झाल्या त्यानी लिंगांशी आपले ऐक्यच अनुसं
धान करेवे हाच प्राण त्याग असे कथन करणारा आगम व
चनासहीच श्रुतिमूल आहे असे समजावें हे
अत्र नमस्ते ब्रह्मणे तुभ्यमाचार्यो यमहात्मने तन्निरा
करणां विश्वजन्यत्वा न्मृत्युने वहि अनिराकरणं ब्रह्मक
रणत्वाच्चिरंतनं अनिराकरणं मे सुधारणं देशकोजम
वेदशास्त्रपराणेषु प्रसिद्धं कर्णयोः श्रुतं अहं धारयिता
देवं भूयांस सर्वकारणं ब्रह्मविद्यायां देवाः प्रसिद्धा
श्च तथा श्रुताः ते निराकरणाः सर्वं मृत्युना सर्वशत्रूणां
मे निराकरणास्ते ते न हि धार्योः कदाचन नाहं धारयिता
देवान् भूयांसं मज्जतः सुराः न शकुर्वन्ति मां तर्तुमज्जतं
मृत्युसागरे ऊढूं ममेदमो लिंगमात्मा प्रथमसमाश्रये ७

ह्या श्रुतीचा हाच अर्थ आहे ह्या ससाधक वचने ब्रह्मरूपी अ
णि महात्माचार्य म्हणजे गुरु अशा तुज कारणे नमस्कार असो
उत्पन्न होणार सर्व जगत मृत्युचा योगे नष्ट होत म्हणून निराक
रण म्हणवित अणि ब्रह्म अनादिका ला पासून आहे व सर्वा
च कारण म्हणून अनिराकरण म्हणवित हे गुरु ज्ञानात अनिरा

करणमालाधारणासयोग्यअसौ वेदांतशास्त्रांतवपराणांत
हेप्रसिद्धआहेवकानानीऐकिलआहे मीसवोचाकारणजे
देवत्याचाधारणकरणाएहोईनअशीप्रार्थनाकरितो ब्रह्म
विष्णुइत्यादिदेवप्रसिद्धआहेतवऐकिलेआहेत तेसगळे
सवोसभसणकरणाथामृत्युनीनिराकरणसणजेनसहोण
रेआहेत म्हणूमालाहीनिराकरणम्हणजेत्यागकरण्यासवे
ग्यआहेतधारणकरण्यासयोग्यनाहीत मीदेवांचधारणक
रणारनाही अपणसंसारंतवडणारेदेवमृत्युरूपीसमुद्रांत
वडणार्योमाला ताएवयासशक्तनाहीत मालाहेलिंगॐव
ररूपधारणकरण्यासयोग्यअसौ मीह्यांतप्रमादकरणारन
ही असे ७

किंच ॐमितिब्रह्मपरमंलिंगाकारंमहेश्वरं सर्वाव
स्थासुसर्वेषकालेषुनिमिषार्धतः आवियोगेनभुक्ति
चभुक्तिमित्त्वनहिजोतमः धारयेत्तच्चसुस्थानेषुस्मिन्
संलग्नमानसः उपदिष्टं चगुरुणाकणितंदिम्बरभा
कृ वेदसिद्धंमंत्रराजंजपेत्पंचाक्षरसदा अस्मिन्नर्थे
धारयिताभूयासमितिहिश्रुतः हस्तसिंहासनेलिंगम
प्रमादेनधारयेत् प्रमादात्पतितेलिंगेसहप्राणान्परि
त्यजेत् पतितेप्राणलिंगेयःप्राणान्धुनेनरधमः संच
डालइतिज्ञेयस्सर्वकर्मदहिष्कृतः लिंगपातिनमाचार
निंदकंनहृदिस्मरेत् वीरशैवक्रमंप्रोक्तप्रायश्चित्तादि
वर्जितं शुद्धशैवोविशेषेणमंत्रतंत्रप्रचाराणात् शुच्योभ
वतिलोपेषप्रायश्चित्तविधानतः प्राणलिंगव्रतेलुप्तप्रा
यश्चित्तंनविद्यते प्राणत्यागात्परंतस्मात्सावधानेनधार
येत् संस्कृत्यगुरूणादनेषडध्वन्यासपूर्वकं धामहस्त
तलेलिंगसावधानेनपूजयेत् इत्यादीनिब्रह्मांडपराण
शंकरसंहितावातुलागमाद्युपब्रह्मणवचनानिदहनि
संति ॥ ८ ॥

ॐकारचपरब्रह्मतोचमहेश्वरसर्वअवस्थाजायत्स्वप्नर
सुषुप्तिब्रह्मांतवसर्वकालम्हणजेभूतभविष्यतुर्वर्तमान
ह्याकालांतआहे तोचनिमिषार्धानोम्हणजेडोळमियापच

अर्ध्याकालांतलिंगरूपझाला भोगवमोक्षएककालान्तर
 छिन्नार्थाद्विजोत्तममूणजे ब्राह्मणानीह्यालिंगाकडेचित्र
 काग्रकरून पांचस्थानांतलिंगधारणकरावे गुरूनीउपदेशके
 लेलाअपणारेकिलेलादिव्यरूपानेधारणकरणाखेदास
 ध्येप्रसिद्धपंचाक्षरजोमंत्रराजत्याचासर्वदाजपकरावा ह्याअ-
 र्थीतधारयिताभूयासंअशीश्रुतिप्रमाणआहे हस्तरूपीसिंहा
 सनावरलिंगासमोठ्यासावधानपणानेधारणकरावे अनवधा
 नानेलिंगपडल्यास तत्कालप्राणत्यागकरावा प्राणरूपीलिंग
 पडल्यावरजोअधममनुष्यप्राणधारणकरतोतोचंडालसम
 जावात्यालाकोणत्याहीकर्मचाअधिकारनाही लिंगासपाड
 णाएवशेवाचारचीनिंदाकरणाएजोत्यासमनानोस्मरणकरुं
 नेवे हाज्यासप्रायश्चित्तआदिनाहीअसावीरशेवांचाक्रमविधि
 सांगितलाशुद्धशेव विशेषेकरूनमंत्रजपवंशेवाचारकेल्या
 नीहोनो तोशुद्धशेवव्रतलोपझाल्यासप्रायश्चित्तकरण्यानी
 शुद्धहोनो प्राणरूपीलिंगधारणव्रताचालोपझाल्यासप्राण
 त्यागावाचूनप्रायश्चित्तनाहीमूणून लिंगमोठ्यासावधानपणा
 नेधारणकरावे गुरूनीसंस्कारकरूनसहाप्रकारेचमार्गवन
 यासकरुंनदिलेलीलिंगडात्माहानावरसावधानपणानेपूज
 नकरावे इत्यादिब्रह्मांडप्राणवशंकरसंहिताववातुलागम

इत्यादीतसाधककवचनेवदतआहेनट

यजुर्वेदेरुद्रेकादशिन्या यांतेरुद्रशिवातनूरघोरपाप
 काशिनीतयानस्तनुवाशंतमयागिरिशंतामिचाकशीः
 अस्यार्थः रुद्रेरोदनंसंसारदुःखजनितंद्रावयतीतिरु
 द्रः रुद्रमज्ञानंद्रावयतीति वारुद्रः हेरुद्रअंधारशांता
 काशिशवामंगलप्रदायांतेतनूः लिंगरूपशरीरसाअपा
 पकाशिनीअपापेषुपापरहितेषुकाशनद्रापपापकाशिनी
 लिंगरूपशरीरवच्छिन्नः शिवः शमदमादिसंपन्नभक्त
 गात्रेधार्यइतिपर्यवसितोर्थः तत्रजागरूकेत्यनुसंधेय अ
 थवाहेरुद्रतेतवंशिवानिर्दोषत्वेननिरतिशयकल्याणगु
 णाकरत्वेनचशिवकरत्वेनचप्रसिध्दायातनूः लिंगतुशि
 वयोदेहइत्यागमवाक्याल्लिंगरूपिणीमूर्तिः अघोरशिव

योगेनैव हृदयं गमाकिंच अपापाः शिवदीक्षया विमतक
लम्बाः ९

यजुर्वेदांत रुद्रैकादशिनो मध्ये याने रुद्र शिवात नूरघोए पापका
शिनी तयानस्तनुवाशंत मया गिरिशंताभिचाकशीहि हामंत्र
आहे ह्याचा अर्थ रुद्र संसारदुःखापासून झालेल्या रोदनाने न
सृकरतो म्हणून रुद्र किंवा रुद्र अज्ञानाने नष्ट करितो म्हणून रुद्र
हे रुद्रा अधोए शान्त आकार जीचा अशी अणि शिवा भगल देणा
री जी तुझी तनुलिंगरूपी शरीर ती अपापका शिनी पाप नष्ट झाले
लेल्या पुरुषांत शोभणारी ह्यापासून लिंगरूपी शरीर सधारण
करणा ए शिव शान्ति दानि म्हणजे इंद्रिय जय इत्यादि गुणानी युक्त
जे भक्त त्यानी आपले शरीरेंत धारण करवा हा अर्थ निघतो त
र अशा भक्त जनांचे शरीरेंत शिव जागरूक म्हणजे सर्वदा ए हा
तो असे समजावे अथवा हे शिवा जी त दोष नाही अशी व जाह
न उत्कृष्ट नाही अशे उक्त मगुणानी भरलेली व सर्व भक्तांस कल्या
ण देणारी अशी म्हणून प्रसिद्ध जी तुझी तनु लिंग जे ते शिव व यावे
ती ह्यांचा देह आहे अशा आगम वाक्यावरून लिंगरूप धारण
करणा रीतुझी मूर्ति अधोए ह्मणजे शिव योगाच आचरण केला
नेच हृदयानंद सणा री अणिक अपाप म्हणजे शिव दीक्षा धारण
करणाने पापरहित ९॥

अथवा अनेक जन्म स्थानां श्रौतस्मार्तानुवर्तिनां नरा
णां क्षीणपापानां शिवभक्तिः प्रजापते प्रसादात् देवताभ
क्तिः प्रसादो भक्तिसंभवः यथैवां कुरतो बीजं बीजतो वाप
था कुरः इत्यादिवचनप्रामाण्याद्बहुजन्मकृतेः पुण्यैः प्र
क्षीणपापं जराः ये केचन संति न एव अपापा इत्यर्थः अपापे
षु भक्तेषु का शिनी इष्टप्राणभावलिंगरूपेण सुप्रकाशिनो
त्यर्थः गिरिशंत गिरौ कैलासे शंखोपासकानां निरतिशया
नंदस्वरूपं सुखं तनोतीति गिरिशंतः हे गिरिशंत शंत मया
सुखं तमया तया लिंगस्वरूपयानुवाशरीरेण नः अस्माकं
अभिचाकशीः संसारनिमित्तं पुण्यपापसंचयं प्रणष्ट्य साक्षात्
काशस्वेत्यर्थः १०॥

अथवा अनेक जन्मानि सिद्ध झालेले वेद किंवा स्मृति यांचा मार्ग

नैरुपागणारेजांची पायेन सृष्टाली अणेजे मनुष्यत्यानाच शिवभ-
क्ति होते शिवप्रसादानीच शिवभक्ति होते अणि शिवभक्तिके त्या-
नेच शिवाचा प्रसाद होतो जो शिवो जाणा सून अकुर होतो अणि अं-
कुरापासूनच बीज होते इत्यादिवचनावरून बहु तजन्मापासून
के त्या पुण्यानो जांचे पापरूपी आवरण सृष्टाल असे जे असतो
लोतेच अपाप असार्थ समजावा तर अशा अपापभक्तजनांचे दा-
ई शोभणारी इष्टप्रमाणभाव ३ अशालिंगरूपानी उत्तम प्रकाश
करणा रीहा अपापकाशिनी पदाचा अर्थ जाणावा गिरिशंत केला
सर्वनांत आपले भक्तांना सर्वोत्तम आनंदरूपी सुखासकरणाये
हेशिवा शंतमया म्हणजे अत्यंत सुखरूप अशालिंगरूपाने धारण
करणार्थ शरिर करून अमचे प्रति अभिचाकशीहि संसारं न द्याले
लो जी पुण्यवपापें त्याचा शरीर सद्गुरू करून साक्षात् प्रकाशित हो

॥ १० ॥

अत्रोपब्रह्मणवचनानि स्कांदे लिंगं शिवातनूः प्रोक्ता मूर्ति
धौरतनूः स्मृता अपापेषु च भक्तेषु ते यामध्ये शिवातनूः का-
शंते परमेश्वरस्य शिष्टांस्तल्लिंगधारिणः अधोरापापकाशीति
याते रूद्रशिवातनूः यजुषागीयं ते यस्मान्स्मात्त्वे वो घवर्जितः
नित्यं भाति न दंगे ष्याते रूद्रशिवातनूः अधोरापापकाशी-
ति श्रुतिराह सनातनी किंच हरदत्ताचार्यकृते चतुर्वेदता-
त्पर्य संग्रहे अपापकाशीतिवपुः श्रुतं ते शिष्टाः प्रसिद्धा भग-
वन्नापाः अतस्त्वदीयानपहाय भक्तानन्यानि शिष्टा इति
निश्चिनोमि एवं युजानः प्रथममन इत्यादि श्रुतीर्ना नील-
कंठाचार्यमंचणपंडितमायि देवप्रभृतिभिः लिंगधारणपर-
त्वेन व्याख्यातत्वात् ११

ह्या श्रुतीचा हाच अर्थ ह्या विषयी साधक वचने स्कंदपुराणांन
लिगास शिवतनु असे म्हणावे अणि शिवभूती सधोरतनू म्हणा-
वे त्यात परमेश्वराची शिवतनु म्हणजे लिंगापापरहित भक्तांचे ठाई
प्रकाशित असते म्हणून लिंगधारण करणारे शिष्ट समजावे ही
गोष्ट्याने रूद्रशिवातनू रघोरापापकाशिनी ह्या मंत्रानी यजुर्वेदान
सांगितली ह्या हेतूनी शिवनरपापरहित आहे असे समजवितांचे
शरीरान्त शिवाची शिवतनु लिंग सर्वदा एहाते असे ह्याच मंत्राने

नित्यश्रुतिसंगते असेआहेतश्रुतीचाविचारकेलेलाआहे
अणिहरदत्ताचार्यानीकेलेल्या चारिवेदांचातात्पर्यसंग्रहांत
हेशिवातुझशरीरअपापकाशीअशपदानीश्रुतीतसंगितले
आहेअणिपापरहितजेअर्थीततुझाधारणानीजांचपापनष्टझा
लेतेशिष्टअसेप्रसिखआहेतह्याहेतूस्तवतुझेभक्तांससोडनवर
कडलोकांसमीअशिष्टअसेनिश्चयेकरूनजाणतोअसेलिहि
लेआहेअसेच युंजानःप्रथममनइत्यादिश्रुतीचव्याख्यान नील
कंठाचार्यवमंचणपंडितअणिमायिदेवइत्यादिग्रंथकारनीलिंग

॥ २ ॥ धारणपरकेलेआहे ११ ॥

ननुभवदुदाहृतश्रुतीनांभाष्यकृष्टिःलिंगधारणपरतया
अव्याख्यातत्वात्कथमुपब्रह्मणवचनानांप्रामाण्यमिति
चेन्न यश्चतुर्वेदविद्विप्रःपुराणवेतिनार्थतः तदृष्ट्वाभयमा
प्रोतिवेदोमाप्रतरेदिति सूतसंहितावचनात् इतिहासपुरा
णाभ्यांवेदार्थमुपब्रह्मयेत् विभेत्यल्पश्रुताद्वेदोमामयंप्रतरे
दिति महाभारतेव्यासवचनाच्चपूर्वोदाहृतश्रुतीनांयथा-
क्तोपब्रह्मणवचनानुसारेणैवअर्थवक्तुंशक्यत्वात् उदाह
रणानिहंसोपनिषदि हृदजमध्येलिंगधृत्वाज्यातिषिसंवि
शंति अत्याश्रमस्थाःपरिमुच्यन्ति सर्वे लिंगांगशोभांमोक्षमा
गैकनिष्ठाःतेब्रह्मलोकेषुपरंतकालेशिवप्रसादात्परिमुच्यं
तिसर्वेलिंगांगसामरस्याच्चशरीरेलिंगधारणात् नियमेनै
वधृत्वातेमुक्ताःसंसारबंधनात् श्वेताश्रवतरोपनिषदि सर्वा
नतशिरोग्रीवस्सर्वभूतगुहाशयः सर्वव्यापीचभगवांसस्मा
त्सर्वगतःशिवः॥१२॥

जरअसमूहणालकितुम्हीसंगितलेल्याश्रुतीचव्याख्यानभाष्य
कारानीलिंगधारणाचेअनुकूलनाहीअसेकेलेतरतुम्हीलिहि
लेल्यापुराणआदिवचनासंप्रमाणकसेंसमजावेतरनाही जोच
रीवेदाचाअर्थीलाजाणणाराहीब्राह्मणपुराणांचाअर्थसमजून
नाहीत्यालापाहूनवेदभीतोकिहामाझीवचनाकरेलअर्थीतल
टकेतात्पर्यवर्णनकरेल असेसूतसंहितेतसंगितलेवइतिहा
स भारतादिअणिपुराण्यावरूनचेवेदार्थीचेवर्णनकरेवै जो
अल्पजाणणारात्यापासूनवेदभीतोकिहामाझीवचनाकरेल

असेमहाभारतातमासानौसांगितलेतरपूर्वीसांगितलेत्याश्रुतींचे
 व्याख्यानवरलिहिलेल्यापुराणांचेवचनालाअनुकूलचकेलेपाहिजे
 अणिउदाहरणे हंसोपनिषदांत हृदयकमलाचेमध्यांतलिंगधा
 रणकेल्यासपरमात्म्यांतलीनहोती उत्तमआश्रमांतराहाणारेलिं
 गानीशोभिंवंतअंगज्यांचअसेवकेवलमोक्षमार्गावरचश्रद्धादेतिपा
 रितेसर्वमुक्तहोतात तेब्रह्मलोकासुगमनकरून कल्यांतकालाचे
 हाई शिवप्रसादेकरूनसर्वमुक्तहोतात लिंगाशिअणिआपलेश
 शिरीऐक्यजाणण्यानीवआपलेशिरीरांतलिंगधारणकरण्यानी
 नेभक्तनियमेकरूनलिंगधारणकरूनसंसारपाशापासूनमुक्तहो
 तात असेसांगितलेशेताश्वतरेपनिषदांत शिवसर्वदिशेसमुख
 किंवा मस्तकवगळाजाचाअसाआहे अणिसर्वप्राणिहृदयांतवा
 सकरणाएआहे अणिसर्वासमापूनआहेम्हणूनतोभगवात शिव
 सर्वत्ररहाणाएआहेअसेसांगितले ॥ १२ ॥ ॥ ६ ॥

मनुस्मृतौ सर्वकर्मविमुक्तस्य ध्यानयोगरतस्य च न तस्य
 दहनं कार्यं न च पिंडोदकक्रिया शिवध्यानरतो भूत्वा शि
 वलिंगांगसंयुतः शिवितरपरित्यागी ध्यानयोगी स उच्यते वो
 धाय न स्मृतौ सर्वसंग निवृत्तस्य ध्यानयोगरतस्य च न तस्य
 दहनं कुर्यान्नाशो च नोदकक्रिया शांतातपस्मृतौ वानप्र
 स्थयोगिनं च लिंगैकं भिक्षुकं पतिं तुर्याश्रमाणां मध्ये च रसा
 द्यानि क्षिपेन्मृतं पद्मपुराणे कंदेषु हरकंठादिमुनयो मनव
 स्तथा सर्वदा शिवलिंगं तु धारयंति यजंति च शिवगीतायां
 अज्ञोपहासो भक्तश्च भूतिरुद्राक्षधारिणः लिंगिनो यश्च
 विद्वेष्टि ते वै नात्राधिकारिणः शिवधर्मांतराये योगिनं द्विषंत्य
 ज्ञाः सर्वपापेष्ववस्थिताः येशिवज्ञाननिरतं प्रद्विषंती ह योगि
 ने विकल्प्यंते महात्मानं ये मूढाः शिवलिंगिनं ते यांति पितृ
 भिः सार्धं नरकेषु न संशयः ब्रह्मांडपुराणे पाणिनिश्च क
 णादश्च कपिलौ गोतमादयः प्रसादसेवनाख्यानादच
 नात्धारणादपि ज्ञानादर्शनकर्तारः श्रावयंति जगन्त्र
 यं ॥ १३ ॥

मनुस्मृतीत सर्वकर्मचात्यागकरणारअणिध्यानयोगह्यांचे
चरणकरणारजोत्याचादाहकरूनये वत्याचे अशौचमानून
येवत्यासपिंडोदकदेऊनये शिवध्यानाततत्परअसूनजोअ
पलेअंगांतशिवलिंगधारणकरणारअणिशिवाहूनअन्य
दिव्यांचेत्यागकरणारअसलत्यासध्यानयोगीअसेम्हणावे
वोच्यामनस्मृतीत सर्वसंगांचात्यागकरणारअणिध्यानयो
गांतजोअसलत्याचेदहनकरूनवेअशौचमानूनवेवतर्पणकरू
नवे॥ ॥ ॥ शातातपस्मृतीत वानप्रस्थ विधी
नीचनवासकरणारयोगाभ्यासकरणारअणिलिंगाशीआपले
ऐकचिंतनकरणारअणिभिक्षुक सन्यासी यतिपरमहंसअ
णिचतुर्थाश्रमांतकोणिअसोअर्थात् कुटीचकवहूदकहैमत्या
अस्ताष्टधीतप्रवेशकरवाअर्थात् दाहकरूनये
पद्मपुराणांत हरकंबड्यादिमुनीअणिमनुआपलेगळ्यात
सर्वदाशिवलिंगाचेधारणकरितातअणिपूजनहीकरितात
शिवगीतेत भस्मारुद्राक्षधारणकरणाचेजोमूर्खप्रमाणेउ
पहास अवहेलनाकरतोवत्यांचीजोभक्तिकरितनाही वलिं
गधारणकरणार्याशीजोद्वेषठेवितोतेसर्वह्याशास्त्रांचेअधि
कारेनाही ॥ ॥ शिवधर्मेतरांत जेमूर्खयोगाभ्यासक
करणार्यावरद्वेषठेवितातपापकरण्याससिद्धराहातात वजे
शिवज्ञानांततत्परअशायोगीवरद्वेषकरतातअणिजेमू
खिशिवलिंगधारणकरणार्यामहात्म्याविषयीहापुण्यवान्
वापापीअसासंशयकरताततेसर्वआपलेपूर्वजासहनरको
नबुडतातह्यांतसंशयनाही ब्रह्मांडपुराणांतपाणिनीकणा
दगोतमकपिलइत्यादिमुनीशिवासप्रसन्नकरणानीवत्या
चेध्यानानीपूजनानीअणिधारणकरणानीशास्त्रकर्तेहो
उनतीनीलोकांतशास्त्रऐकिवतात॥ १३॥
लैंग्ये असपादादयस्सर्वेशक्तयः पर्यामुदाधारयंत्यलिक
ग्रेषुशिवलिंगमहर्निशं स्कादे लिंगधारणमाख्यातद्विधास
वार्थसाधकैः बाह्यमाभ्यंतरंचेतिमुनिभिर्मोक्षकाक्षिभिः
आधारेहृदयेवापिभूगध्येवानिरंतरं ज्योतिर्लिंगानुसंधा

नंतदेवांतरसुच्यते अंतर्धारयितुंलिंगमशक्तः शक्तएव
वा बाह्यतुधारयेल्लिंगतद्रूपमितिनिश्चयात् ब्रह्मविष्णवा
देवामुनयोगौतमादयः धारयंतिसदलिंगमुज्जमांगेविशे
षतः वातुलागमे लिंगांगसंगं कुर्वंतदृष्ट्वा द्विजवरंरविः
स्थानाच्चलत्ययंभित्तामंडलंभ्रजेच्छिवं तेषां सरक्षणंय
स्तुक्रुतेमनुजोत्तमः सधन्यः सकृत्तार्थः स्यात्सशिवेकप
दं ब्रजेत् तस्मात्सर्वपरित्यज्य सर्वभावेन सर्वदा पूजयेद्दाद
रणैव द्विजंलिंगांगसंगिनं यः पूजयतिलिंगांगध्यानासक्त
धियं द्विजे पुनर्भवोन तस्यास्ति सत्पुंसत्पुमयोदितं इत्यादिव
चन प्रामाण्याल्लिंगधारणरूपधर्मस्य वैदिकत्वं तदनुष्ठान

वता ब्राह्मण्यमपि सिद्धं ॥ १४ ॥

लिंगपुराणांत अक्षपादइत्यादिसर्वमुनीसमर्थमोठ्याहर्षानेआ
पलेमस्तकावरसर्वदाशिवलिंगाचेधारणकरतात स्कंदपुरा
णांत सर्वमनोरथाससिद्धीसेनेणारेवमोक्षाचीइच्छाकरणारेमुनी
नी एकवाह्यअणिदुसरेआभ्यंतरअसेलिंगधारणदेनप्रकारेचसं
गितेले आधारंत गुदस्थानांत वाहदयांतवाभोवयांचामधेसर्व
दाज्योतिस्वरूपलिंगाचेअनुसंधानकरणेआभ्यंतरलिंगधारणअ
सेह्मणवितेअणिआभ्यंतरलिंगधारणाससमर्थअसोवानेसोवा
ह्यलिंगशिवाचेरूपआहेअसनिश्चयेठेऊनत्यांचेधारणकरावे ब्र
ह्मविष्णुइत्यादिदेववगेतमइत्यादिमुनीमस्तकावरविशेषेकरून
सर्वदाशिवलिंगाचेधारणकरितात वातुलागमांत शिवलिंगा
चाअंगाशीसंबंधकरणार्थांज्जमब्राह्मणालापाहून सूर्यहामाझे
मंडलभेटूनजाईल असे समजूनआपलेस्थानापासून चलित
होतो जोउत्तमपुरुषअशाशिवभक्ताचरक्षणकरतो तोधन्यतोचक्र
तार्थतोशिवपदशीऐक्यपावतोतस्मात्सर्वकार्यसोडूनसर्वभावा
नी सर्वदा आदरनीलिंगधारणकरणार्थांभक्ताचेपूजनकरावे
अंगांतअसणार्थीलिंगाचाध्यानांततत्परअशाब्राह्मणादिकोंचेपू
जनजोकरीलत्यालापुनर्जन्मनाहीहेमीसत्य २ सांगतो ॥
इत्यादिवचनावरून लिंगधारणह्याधर्माचेवैदिकत्व अणि
तेकरणार्थेच ब्राह्मणात्वहीसिद्धझाले १४

लिंगधारणस्य वैदिकधर्मत्वसिद्ध्यावपित दनुष्टानवतां वी
 शैवानां ब्राह्मण्ये किं प्रमाणमित्याकांक्षाया किमाहुर्भक्त
 श्रेष्ठविप्राः पात्रं सनातनां लिंगिनं ब्राह्मणं चैव ब्राह्मणच
 प्ललिंगिनं इतियुधिष्ठिरेण एष्टे सद्गतिमपि विज्ञाय लिंगिने
 चेतराय च देयमाहुर्महाराज उभावेतो तपस्विनो इति मह
 भारते अनुशासनिकपर्वणि भीष्मेणोक्तत्वात् रुद्रेणात्तम
 तिरुद्रेण पीतं पिवंति रुद्रेणाघ्रातं जिघ्रंति तस्माद्ब्राह्मणाः प्र
 शांतमनसो विद्वांसो निर्माल्यमेव भक्षयंति निर्माल्यमेवाश्रीय
 न्निर्माल्यमेव निषेवत इति जाबालोपनिषद्नुसारेण रुद्रभुक्त
 तुभुंजीयादुद्रपीतं पिवंति च रुद्राघ्रातं सदा जिघ्रदिति जाबालि
 काश्रुतिः शिष्टाः शांताश्च रुद्रेण भुक्तमेव हि भुंजते घ्रातमेव हि
 जिघ्रंति पीतमेव पिवंति च निर्विकल्पधिया शभुभुक्तोत्तिष्ठान
 पानकं यो भुंक्ते स गणाधीशो यावज्जीवं प्रतिशया ततः स्वयं
 भुंजीयात्कृत्स्नमन्नयथासुखं निवेदितं च देवाय तत्स्वयं चात्
 म्रुत्स्वये येलिंगधारिणो लोकियेशिवैकपरायणाः तेषां तु शिवनि
 र्माल्यमुचितं नान्यजंतुषु स्वैरलिंगस्य यदन्नं च रुक्तं तन्न संप्रा
 तप्राशयेत्स्वयंप्राज्ञो नान्यस्मै स तु दापयेत् अनिवेद्यं तु भुंजानो
 नरो भवति किल्मिषी पत्रं पुष्पं फलं तोयमन्नपानाद्यमोषधं
 लिंगार्पितं विना भुंक्ते भुंक्ते सद्यो हि किल्मिषं जिह्वाचापलसं
 कः शिवसंस्कारवर्जितः शिवप्रसादभोगी स्याद्द्वैतं नरकं
 जैत् १५ ॥

जरहणालहि लिंगधारणवैदिक असौ परंतु ते करणारे ब्राह्म
 णह्यात कायप्रमाणान्तरनाही महाभारतांत लिंगधारणक
 रणारवनकरणाशह्यादोनी ब्राह्मणांत हे भरतवंशंत श्रेष्ठ
 भीष्मा कोणासु उत्तमपात्र असे ब्राह्मण म्हणतात असेयु
 धिष्ठिरानी प्रश्न के ल्यावर भीष्मानो उत्तर के ले कि लिंगधार
 असां वानसोत्पाचे उत्तम आचरण पाहून हे महाराजादानह
 वि असे मुनी सांगतात असे आनुशासनिक पर्वीत सांगितले
 रुद्रानी भक्षण के ले ल्या पदार्थाचे भक्षण करतात रुद्रानी पात
 ल्यास पीतात रुद्रानी सुघल्याचा वास घेतात त्यात शांतियुक्त मन

द्वान् ब्राह्मणशिवनिर्मात्याचेच भक्षणकरतात निर्मात्याचेच भक्ष
णकरवेनिर्मात्याचेच सेवनकरवे असेजावालोपनिषदांत सांगित
ल्यावरून रुद्रांनी खाद्यास खावे रुद्रांनी पानकेल्यास प्यावे रुद्रांनी सुं
घल्यास सुंघावे असेजावालश्रुतीत आहे म्हणून शिष्टअणिशांतलो
करुद्रांनी खाद्यास चखातात त्यांनी सुंघलेल्यास चसुंघतात त्यांनी
प्यालेल्यास चपीतात संदेहरहित रुद्रांनी रुद्रांनी भोगकेल्यावर त्या
चे उच्छिष्ट अन्नवापान त्यास जो खातो वा पीतो तो प्रतिज्ञेनी यावज्ज
न शिवगणांत मुख्य होतो म्हणून आपण ही शुद्ध अन्नशिवास अर्पण
करून त्याचे उच्छिष्ट आत्मशुद्धी करता सुखपूर्वक खावे जे शिवलिंग
धारक बजे केवल शिवाचेच पूजन करणारे त्यांनाच शिवनिर्मात्यो
प्य आहे अन्त्यास उचित नाही आपणास जे अन्न आवडत असेल
ते शिवलिंगास अर्पण करून बुद्धिमानांनी ते अपणच खावे अन्त्यास दे
ऊन वे शिवने वेद्यकेल्यावाचून भक्षण करणारा पापी होतो म्हणून
पत्रपुष्पफलजल अन्नपान औषधिद्रव्यादिलिंगार्पणकेल्यावाचून
जो खाईल तो तत्काल पातकी होईल जो शिवदीक्षेनी रहित जिद्धे वा
चपल तेने शिवप्रसादाचे भक्षण करील तो ऐश्वर्यनरकास जाईल

इति स्कांदे शिवसंहितादिषु श्रूयमाणत्वात् त्वंदेवेषु ब्राह्म
णोऽस्य हं मनुष्येषु ब्राह्मणः ब्राह्मणो वै ब्राह्मणमुपधावत्युप
धावाभ्युपत्वा धावामि ततो विप्रस्य संवधः शिवस्ये वह्नियुज्य
ते संकरास्सर्वदेवाश्च वृषलस्तु पुरंदरः पिता महश्चैश्वर्यः
स्यात्स्त्रियः परमो हरिः ब्राह्मणो भगवान् रुद्रः सर्वेषामुत्त
मोत्तमः ब्रह्मभावो हि रुद्रस्य ब्राह्मण्येनैव हेतुजं ब्राह्मणो वै
सदा लोके ब्राह्मणं चापधावति महाब्राह्मणमीशानमुपधा
वेन्न चेतरं यो वै स्कांदेवतामति यजते प्रस्वाये देवताये च व
तेन परं प्राप्नोति पापीयान् भवति अस्यार्थः कथ्यते विप्रो य
स्तु स्कांदेवतां शिवं अत्यति क्रम्य यजते पूजयत्यन्यदेवतां सहि
प्रच्यवते स्वाये देवताये न राधसः भूत्वा पराधीन परं प्राप्नोति
गतिमुत्तमां न गच्छत्यथ यापीयानतिपापी भवेत्पुंवेदस्तु
पब्रह्मणवचनपुरस्सरसामशाखायजुःश्रुत्यनुसारेणैव
पतिव्रतास्वभावेन बिहायान्यनुदेवतं शिवमेकं भजेदन्त्या

सर्वशान्तिकरं परं शिवभक्तो महानिजाः शिवभक्तिपराङ्मुखान्
नमृशेनैव वीक्षेत न तैः सह वसेत् क्वचित् स्वमार्गचारानि
तेऽसहवासं समाचरेत् तेषां गृहेषु भुंजीत नेतरेषां कदाचन
नार्चयेदन्मदेवांस्तु न स्मरेन्न च कीर्तयेत् न तन्नेवेद्यमश्रीया
त्स्त्रिवभक्तो दृढव्रतः यद्गृहेष्वन्यदेवोस्तितद्गृहाणि परित्य
जेत् नान्यदेवार्चकान्मर्त्यान् पूजाकाले निरीक्षयेत् सदा शि
वे कनिष्ठानां वीरशैवा ध्ववर्तिनां न हि स्थावरलिंगानां निमो
ल्यमुपयुज्यते इति सुप्रभेदागमे प्रतिपादितत्वाच्च ॥ १६ ॥

असेस्कंदपुराणांतवशिवसंहिताइत्यादिकांतसंगितले तूदेवांतब्रा
ह्मणआहेसमोमनुष्यांतब्राह्मणआहेब्राह्मणचब्राह्मणाजवळ
जातोमीतुझाजवळयेतो वारंवार म्हणून ब्राह्मणाशी संबंध शिवा
सच योग्य आहे भगवान् रुद्र सर्वांत उत्तमोत्तम ब्राह्मणा आहे का
किं ब्रह्मरूप तोच आहे ब्राह्मण्यतर कोण तेही कारणानी होत नाही
सर्वदेव संकरजातीचे आहेत इंद्र तः शरद आहे ब्रह्मदेव वैश्व आ
हे विष्णु उत्तम क्षात्रिय आहे ब्राह्मण तः लोकांन ब्राह्मणाची सेवा
करतो म्हणून ब्राह्मणांनी महाब्राह्मण असा जो शिव त्याचीच सेवा
करवी अन्य असं वून वे

श्रुतींत जो आपले देव ते ससोडून अन्येच पूजन करतो तो आपले
देव ते पासूनही चुत होतो आणि दुसरी देव ते सही पावत नाही आणि
पापयुक्त होतो असे आहे त्याचा अर्थ संगतीजो ब्राह्मण आपली
देवता अशा शिवालायकून त्यांचे पूजन न करता दुसरी देव तेच पू
जन करतो तो आपले देव ते पासून न रांत अधम चुत होतो आणि
अपराधयुक्त पापयुक्त दुसरे देव ते सपावत नाही तर उत्तम गतीस
न पावता पापयुक्त अत्यंत पापी निश्चये करून होतो अशा वचनांचे
अनुसार सामशाखावयव जुर्वेदातील श्रुतीत आहे पतिव्रतेचा स्वभा
वधारण करून अन्य देवांस सोडून सर्वांस सुख करण्याची एक शि
वासभक्तीने सेवाच महानिजसी अशा शिवभक्तांनी शिवभक्तीन
करणाऱ्यास शिवचून ये पाहून ये कोठेही त्याशी सहवास करून वे
आपले मार्गचा आचरण करणाऱ्याशीच सहवास करावा त्यांचे
घरांत जे वाचें अन्यत्र जे वून वे अन्य देवांचे पूजन करून वे स्मरण

करुनवे नामोच्चारकरुनवेहृदव्रतकरणार्थशिवभक्तानीअन्यदेवा
चैनैवेद्यखाऊनवे जाघरांतअन्यदेवअसेलत्याघरांतजाऊनवे
अन्यदेवांचपूजनकरणार्थमनुष्यासपूजाकरलेसमयीपाहूनवे ए
कसदाशिवाचेपूजनकरणार्थवीरशेवाचाणीवागणार्थसंस्थापि
तलिंगाचैनैवेद्यउपयोगीनाही असेसुप्रभेदागमांतसांगितले १६

मुखेमंत्रोहृदिध्यानंमस्तकेलिंगधारणं शिखारूद्राक्षभ
स्मानिदृतिब्राह्मणलक्षणं इतिगौतमस्मृतिप्रामाण्याच्च
शिवदीप्ताभिजातानांशिवप्रसादभोगिनां शिवैकपश्य
णानांलिंगधारणादिषड्कर्मवतांवीरशेवानांब्राह्मण्यनि
ष्कारिकमेवभवतीतिसिस्थं ननुब्राह्मणसामान्यस्ययज्ञोप
वीतंमुख्यचिन्हंखलुतदभाववतांवीरशेवानांकथंब्राह्मण्य
मित्यत्रब्रूमः यज्ञोपवीतपरमपवित्रंएतत्सोमस्यसूर्यस्ये
तिमंत्रद्वयमपिलिंगपरमेव तथाह्रियज्ञोवैविष्णुरितिश्रुतेः
यज्ञस्यविष्णुनाम्नःपीठस्यउपसमिप्येनविविशेषणइतंआ
वृतंयज्ञोपवीतंशिवलिंगमित्यर्थः एकेवशक्तिः परमेश्वरस्य
भिन्नाचतुर्धाविनियोगकाले भोगेभवानीपुरुषेषुविष्णुःकोपे
चकालीसमरेषुदुर्गा इत्यागमिकोपदेशात् उमायासहरिः
साक्षाद्योहरिःसाशवास्मृतेत्यादिवचनात् प्रकृतिस्त्वपुमान्
रुद्रस्त्वयितद्दीर्घमास्थितंत्वन्नाभिपंकजाज्जातःपंचवक्त्रः
पितामहः इतिब्रह्मांडपुराणेत्वंचंद्रमाअहंसूर्यःशर्वरीत्व
महंदिवेतिआदित्यपुराणेच विष्णोःशिवशक्तित्वमप्यदेशात्
शिवस्यशक्तिपीठवत्वाच्चलैंग्येषोडशोध्याये लोकाश्चयत्र
तिष्ठंतिसूत्रेमणिगणाद्व तत्सूत्रमिति विज्ञेयंरूपमभुतमै
श्वरमित्युक्तत्वात् १७ ॥ ॥ अस्यार्थः ॥

अर्थः

मुखीमंत्रहृदयांत ध्यानमस्तकांत लिंगधारणशिखारूद्राक्षभ
स्मइतकीब्राह्मणांचीलक्षणेअसौगौतमस्मृतीतसांगितले ॥
तरशिवदीप्तेनोपवित्रज्ञालेलेशिवप्रसादाचभक्षणकरणारेकैव
लशिवाचेचपूजनकरणारे लिंगधारणइत्यादिसहाप्रकारेवेधर्म
करणारेजैवीरशेवत्यासब्राह्मण्यनिःसंशयसिद्धत्वासेल ॥ ॥

जसअसेम्हणालकिसर्वब्रह्मणालायशेषवीतचेधारणमुख्यचि
न्हआहेतरनेनसणार्पोवोरशेवाना ब्रह्मण्यकसेनरनाही यज्ञोपवी
तं परमंपवित्रं एतत्सोमस्यसूर्यस्यहेदोनीमंत्रलिगधारणालाच
साधकआहेत तेकसेंतरयज्ञचविष्णु आहेत्याश्रुतीवरूनयज्ञ
नामकविष्णुरूपापोढाचेउपम्हणजेजवळ इतम्हणजेवेष्टिते
यज्ञोपवीतम्हणजेशिवलिंग परमेश्वराचीएकचशक्ति नानाप्रका
रचीकार्येकरण्याकरतांचारप्रकारचीहोते भोगकरण्यास भवाने
होतेप्रसूतांतविष्णुरूपीहोतेक्रोधांतकालीहोतेयुद्धांतदुर्गाहोते
असेआगमांतशैंगितलेम्हणूनजीपार्वतीतोचसाक्षात् नारायण
जोहरितीचपार्वती इत्यादिवचनावरून तूप्रकृति आहेस आणि
रुद्रप्ररुषआहे तरतुझांत्याचेवीर्यपडलेम्हणूनतुझेनाभीकमल
तूनपांचमुखाचापितामहब्रह्माझालाअसेब्रह्मांडपराणावरून
तूचंद्रमीसूर्यतूरान्निमीदिवसअसे आदित्यपुराणांत विष्णूप्रतिशि
वाचे वाक्यावरूनविष्णुशिवाचीशक्तिअसेसमजलेशिवाचेपोढ
शक्तिरूपआहेलिंगपुराणांतसोळाव्याअध्यायांतआहे दौरीमध्ये
जसेमणिसर्वगुणिलेलेअसताततसेजातसर्वलोकरहातातनेअ
भुतंशिवाचसूत्रनामकरूपआहेअसेशैंगितले १७

कारणागमे तदाहूयमुनीनहृस्वाभजध्वंमुनिपुंगवाःभ
स्मरुद्राक्षनिष्मातास्फारिकंशैलजंतुवाशिवविष्णुमयंलि
गंत्रिदृत्सूत्रं सनातनं यज्ञोपवीतं परमंपवित्रं अस्थया सह
करजपोढेपीठेवाभजध्वंश्रुतिकोविदाः त्रयः स्थूलस
क्ष्मकारणाभिमानिनेविश्वाद्योजीवाः उतजीवांतः पर
मात्मानः दृत्तदृष्टलिंगप्राणलिंगभावलिंगारमावरणा
नियस्यतत्सूत्रं मणिगणसूत्रवत्सर्वव्यापकं त्रिदृत्सूत्रं ज्यो
तिर्मयं महालिंगमित्यर्थः इत्युक्त्वा भगवान् ब्रह्मा सत्यलो
कमगतत्त्वं तसंस्पृत्वा त्समस्तेषु वस्तुष्वपि च संततं सूच
नात्परमेशस्य सूत्रं लिंगमिति रितं यदक्षरं परब्रह्मतत्सूत्र
मिति धारयेत् धारणादस्य सूत्रस्य नोच्छिष्टं नाशुचिर्भवेदिति
प्रकाशेनोक्तत्वात् यजुरप्याह सर्ववैलिंगं स्थापयतीति च त
स्मात्कार्यं महालिंगं पाणिमंत्रेति मंत्रतः पाणौ लिंगं विनि

क्षिपदीक्षकालेगुरुःशिवं येनसुवतितन्मंत्रपाणिमंत्रपठन्ति
 हि सोमस्येतत्त्वत्किंरूपेसूर्यस्येतत्त्वत्वात्मकं पाणौचमननात
 तुलिंगं सर्वशिलामयं संस्थापयेत्सदादेहेपवित्रमुपवीततत् प
 वित्रत्वान्महेशस्यशिवस्यप्रतिपादनात् पवित्रकरणस्यसंपवि
 त्रमितिकथ्यते अतस्सर्वेषुकालेषुकाधारयेद्विंशमनुमं भू
 मोप्रतिष्ठितंलिंगंपुनर्नोत्पादयतेयथा देहेप्रतिष्ठितंलिंगमंते
 पिनविभज्यते लिंगधारिसदाशुस्येनिजलिंगमनोहरं अर्च
 येद्रंध्रपुष्पाद्यैः करपीठेसमाहितः नित्यानिकर्मवृंदानितथाने
 मिनिकानिच शिवार्पणधियाकुर्यात्सम्यक्ज्ञानाभिवृत्त्ये
 द्यादिवचनप्रामाण्याच्चवीरशैवानांलिंगंभवयज्ञोपवीतमि
 तितद्वृताब्राह्मण्येनैसर्गिकमितिचरास्थांतितं ॥ १८ ॥

कारणागमांत तस्मात् सर्वत्ररुषिलोकासबोलाकृतहेमुनिश्रेष्ठ
 होशिवाचेदर्शनकरुनभस्मरूद्राक्षधारणकरणारेहोतसातेस्फ
 टिकाचाकिंवापाषाणाचालिंगांचेपूजनकर शिवविष्णुरूपौलिं
 गतीनवेळवेचेष्टितनित्यआहेतेचअत्यंतपवित्रयज्ञोपवीतत्या
 लाहेश्रुतींतप्रवीणऋषिहोहातावरकिंवापीठावरपूजनकर
 तीनप्रकारचेस्थूल१ सूक्ष्म२ कारण३ देहांचाअभिमानधरणा
 रेविश्वआदिजीवअथवात्याजीवांतराहाणारेआत्मावृत्तमूणजे
 इष्टलिंग१ प्राण२ भावलिंग३ अशानामाची३ आवरणेजालाते
 सूत्रमणीचाआंतल्यासूत्राप्रमाणेसर्वत्रव्याप्तत्रिवृत्तसूत्रमूण
 जेज्योतिरूपमोठेलिंग असेभगवान् ब्रह्मदेवानीसांगूनसत्य
 लोकासगमनकेले तरसर्ववस्तूतसर्वदाराहाणारमूणूनवाप
 रेश्वरांचेसूचनकरतेमूणूनत्यांचेनावसूत्रलिंगअसेपडले
 जेपरब्रह्मनाशनहोणारेत्यासचसूत्रसमजूनधारणकरावेहा
 सूत्राचाधारणानेउच्छिष्टदोषवअपवित्रतेचादोषहोतनाही
 असेप्रकाशांतसांगितले यजुर्वेदहीसांगतोकिसर्वलिंगांचेस्था
 पनकरावेतस्मात्महालिंगपाणिमंत्रअशमंत्रानेधरावे शिवदी
 क्षेचासमयीगुरुहस्तावर लिंगठेऊनज्यामंत्रानेशिवाचीस्तुती
 करतोत्यामंत्राचेनामपाणिमंत्रअसेमूणतात हेलिंगशिवाचश
 किरूपअणिसूर्याचशिवरूपआहे हातावरधेऊनमनन ध्यान

करण्यानी संसार तरण्या करता पाषाणाचा सर्वलिंगास सर्वदा देहा
वर धरावे ते लिंग उपवीतानी युक्त म्हणून पवित्र आहे पवित्र असण्याने
वमहे श्वर शिवाच चिन्ह असण्यानी वषु रुपां सपवित्र करण्यानी ते लि
ग पवित्र म्हणविते ह्या करता सर्व कालान उत्तम लिंगाचे धारण करा
वें भूमी वर स्थापित जसे लिंग पुनः उपठण्या येत नाही नसेच शरीरात
धारण केलेले लिंग मरण काली ही वेगले करतो येत नाही लिंग धा
रण करणाऱ्या सर्वदा शुद्ध असतो त्यानी सुंदर आपले लिंगास गंध पु
ष्प आदि उपचार करून हातावर साधा वन पणे पूजन करावें सर्व ति
त्य कर्म वें नैमिजिक कर्म उत्तम ज्ञानाची वृद्धि होण्या करता शिवापण
वृद्धीने करावीत इत्यादि ब्रचना वरून वीर शैवाना यज्ञोपवीत लिंग
चवने धारण करणारे स्वभावानी चब्राह्मण असेही सिद्ध झाले ॥

भवदुक्त लक्षणस्य अंबुषक लालादिषु च प्रसक्तत्वात्तेषाम
पित्राह्मण्यं दुर्वीरमित्याकांक्षायां अलिंगिब्राह्मणधारणी
योपवीतादिकस्य बाह्यजनधत्तत्वेपितेषु षड्कर्मपंचयज्ञा
दीनामनर्हत्वादिवलिंगधारणस्य जघन्यवर्णे प्रसक्तावपि
तेषु भक्ताश्चावरणपंचाचारशिवदीक्षासंस्कारशिवागम
पठनगुरूपीठाधिकारित्वादीनामनर्हत्वातेषां ब्राह्मण्यं
मैरमणोदुग्धपानमनुकरोतीत्यलं विस्तरेण ननु वीरशैवा
नां यज्ञोपवीतवत्पि पंचयज्ञसंध्यावदनादिवैदिककर्म
नुष्ठानवत्त्वाभावात्कथं ब्राह्मण्यं सिध्यतीति चेन्न सुप्रभेदा
गमे विश्रुत्याः प्राकृताश्चेति द्विविधा मानुषास्मृताः शिवसं
स्कारिणः श्रुत्याः प्राकृता इतरे मताः वर्णाश्रमादिधर्मीणां
व्यवस्था हि द्विधामता एका शिवेन निर्दिष्टा ब्रह्मणा कथिता
परा शिवधर्मो हि कथितः शिवाश्रमनिषेविणां शिवसंस्का
रहीनानां धर्मः पैतामहः स्मृतः सोयं धर्मसंग्रहेण प्रोच्यते
नातिविस्तरं इत्युपक्रम्य तपःकर्मजपो ध्यानं ज्ञानं चेत्यानु
पूर्वकं शिवार्थदेहसंशोषस्तपःकृच्छ्रादिनोमतं शिवाचौक
र्मविज्ञेयं बाह्यागादिनोच्यते जपः पंचाक्षराभ्यासः प्रण
वाभ्यास एव वा रुद्राध्यायादिकाभ्यासानवेदाध्ययनादिकं
ध्यानं शिवस्वरूपादिचिंतानात्मादिचिंतनं शिवागमार्थं

विज्ञानं ज्ञानं नान्यार्थवेदनं इति पंचप्रकारोपशिवयज्ञः प्र
कीर्तितः अनेन पंचयज्ञेन यः पूजयति शंकरं भक्त्या परमया
युक्तस्स वै भक्त इति स्मृतः अतः प्रकाशमानस्य संवित्सहस्रस्य
संततं मनसा यदुपस्थानं तत्संध्यावंदनं विदुः सत्यश्च माहा
याशौचं नियमो मार्दवं तथा तपस्यागोब्रह्मचर्यं संतुष्टिश्चाजै
वं तथा धर्मा एकादश प्रोक्ता भक्तानां शुभवाङ्मने लिंगा चैनादि
कं कर्म कार्यं दीक्षान्वितैर्नरैः इति शिवार्चनादीनां मेव पंचयज्ञ
संध्यावंदनादिकत्वेनोक्तत्वात् १९

जरह्णालकी हे लक्षण संकरजानि वक्तुं भारद्वाज आदिका नाही आहे
तर ते ही ब्राह्मण म्हणवितील तर नाही लिंगधारण न करणारे ब्रा
ह्मणानी धारलेल्या यज्ञोपवीता सवात्यजन शूद्रादिक धारण कर
तील तर त्यांना षट्कर्म पंचमहायज्ञ इत्यादिकांत जसे अधिकार
नसण्यानी ब्राह्मण्य नाहीत तेच लिंगधारण शूद्रादिक करतील तर
त्यांना भक्ताष्टावरण पंचाचार शिवदीक्षा संस्कार शिवायगमाचे प
ठन गुरूपीठाधिकार इत्यादि नसण्यानी त्यांनाही ब्राह्मण्य होत नाही
जरह्णालकी वीरशैवांस यज्ञोपवीत असल्यावरही पंचयज्ञ संध्या
वंदन इत्यादि वैदिक कर्मे नसण्यानी कसे ब्राह्मण्य सिद्ध होईल तर
नाही सुप्रभेदागमांत विशुद्ध १ प्राकृत २ अशा दोन प्रकारचे मनु
ष्य आहेत त्यांत शिवसंस्कार जांस झाला ते विशुद्ध आणि इतक
न प्राकृत असे म्हणवितात वर्ण आश्रम इत्यादिकांची व्यवस्था ही
दोन प्रकारची एक शिवाची सांगितली दुसरी पूर्वी ब्रह्मदेवाची सां
गितली शिवाश्रमाचे सेवन करण्याची सांशिवधर्मच उक्त आहे अ
णि शिवसंस्कार जांस नाही त्यांना ब्रह्मदेवाची सांगितला धर्म आहे
तो शिवधर्म बहुतेक विस्तार न करता संक्षेपानी सांगितो असे म्हणून तप
कर्म जप ध्यान ज्ञान हींच पांच क्रमेकरून शिवधर्म आहे त शिवाकला
कृच्छ्र इत्यादि शरीरशोष करणोत पक्ष्याणविते वाह्य पूजनादिके करून
शिवागधन करणे कर्म म्हणविते शिवपंचाक्षर मंत्राचा किं प्रणवाचा
अभ्यास वारुद्धाध्यायाचा पाठ करावा हाच जप वेदाध्ययन इत्यादिक
हून वे शिवरूपाचे भावानी आपले चिंतन करावे हे च ध्यान शिवा
गमाचा अर्थी च ज्ञान करावे हे च ज्ञान अन्य अर्थी सजापून वे अ
शा पांच प्रकारचा हा शिवयज्ञ सांगितला ह्या पंचयज्ञानी जो शिवाच

पूजनकरीलमोठ्याभक्तीनीतोचभक्तअसेम्हणवितो हृदयांतसर्व
दाप्रकाशितअसणार्याज्ञानरूपीसूर्याचमनानेजेध्यानतेचसंध्या
वंदनअसेम्हणतात सत्य१क्षमारुदया३शौच४नियम५पूमादवर्द्धतप
७दान८ब्रह्मचर्य९संतोष१०आर्जव११हेअक्राधर्मभक्तास शुभप्रा
प्तीकरतासंगितलेआहेत दीक्षेनीयुक्तमनुष्यानीलिंगार्चनादिक
र्मकराचें असेशिवाचैनद्रत्यादिकांसचपंचमहायज्ञसंध्यावंदनइ
त्यादिसंगितले १९॥ २॥

तथापिब्राह्मणाऋषिगोत्रजाइतिव्यवहारेतद्भाववतां
बौरशैवानांकुतोवाब्राह्मण्यमितिचनवाचं यदायदाहि
धर्मस्यहानिर्भवतिभूतले तदातदावतारेयंगणेशानामही
तले यदायदाप्राणशिवैक्यभाजांहानिर्भवेद्भूमितलेगणेशः
तदातदामर्त्यकलेवनौर्यसंभूयकुर्वेतिहिधर्मसंस्था इतिशं
करसंहितावचनानुसारेणअतःपरंप्रवक्ष्यामिपंचाचार्यस
मुद्भवतेषानामानिदेवित्वंशृणुनिश्चलचेतसा घंटाकर्णे
गणश्चाद्योगजकर्णोद्वितीयकः तृतीयोरेणुकः ख्याताश्चतु
र्थोदारुकस्तथा पंचमोविश्वकर्णश्चपंचाराध्य इतिस्मृताः त
एवयुगभेदेनप्रतिनामानुपागताः एकाक्षरोद्वाक्षरश्चत्रयस
रश्चतुरक्षरः पंचाक्षरइतिख्यातास्त्रेतायांमेनकात्मजे द्वापरे
चैकवक्त्रश्चद्विमुखस्त्रिमुखस्तथा चतुर्मुखः पंचमुखश्चे
तिनेविश्रुतागणाः एकोरामः पंडितार्यस्तथारेवणसिस्थराट्
तथामरुलसिद्धेशोविश्वाराध्यइतिक्रमात् भवितारः प्रव
क्ष्यामिशृणुतज्जननक्रमं द्वाक्षारमेरामनाथलिंगेयुगचतु
ष्टये एकोरामस्यजननंआवासस्तुहिमालये सुधाकुंडारम्यसु
क्षेत्रेलिंगेश्रीमल्लिकार्जुने जननं पंडितार्यस्यनिवासः श्रीणि
रोशिवे तथारेवणसिद्धस्यकोल्लिणकिपुरेतमे सोमेशलिंगे
जननमावासः कदलीपुरे तद्वत्सरुलसिद्धस्यवटक्षेत्रेमहतो
सिद्धेशलिंगेजननंस्थानमुज्जयिनीपुरे काश्याविश्वेश्वरेलिंगे
विश्वाराध्यास्यसंभवः स्थानंश्रीकाशिकाक्षेत्रेशृणुपार्वतिसा
दरं कृताद्युगचतुष्टेतेपंचाराध्यायथाविधि ममपंचमुखोभू
तासंस्थाप्यकलशान्भुवि दीक्षांकृत्वाक्रमादेवंपंचमानांन
गात्मजे कलौतदंशजातानांदीक्षानुग्रहकारणान् निधायनि

जशिष्यांश्च पुनः स्तोत्रादिना पंचाचार्या वन
रणस्य तद्विषयगोत्रसूत्रप्रहेरुनशानादिना पंचाचार्या वन
षमुक्तत्वात् इदानीं स्तोत्रादिना पंचाचार्या वन
प्रसिद्धतया स्थितत्वात् ब्राह्मण
पदवाच्यं शिवमुखो भूतेषु घंटायां
स्थितिसर्गसिद्धत्वाच्च न दृशीयानां
मणिवंधवद्वकंकणदर्शनस्यादर्शनत्वे षणेन ॥ २० ॥ ॥

तत्र ब्राह्मण ऋषिगोत्रांत ज्ञाले असे व्यवहार नीत से नणारे शेवा
ना ब्राह्मण्यक से तत्नाही जेकां भूतलांत धर्मीची हानि होते तेना
२ भूमीवर शिवगणांत मुख्यांचा हा अवतार होतो जेकां २ प्राणाशी
अणि शिवाशी ऐक्य समजणार्थीची भूमीवर हानि होते तेना २ शि
वगण भूलोकांत उतरून एकत्र होऊन धर्मसंस्थापन करतात असे
शंकरसंहितेत सांगण्यावरून अतां पढेपांच आचार्यांची उत्पत्ति सां
गतो हे पावेती निश्चलचिने करून त्यांची नावे तू प्रवण कर पहिल
आचार्य घंटाकर्णेना मागण दुसरा गजकर्णेती सारेणु कचो त्या
हारुकरणांचा विश्वकर्ण असे पांच आचार्य आचार्य आहेत त्यांची
चयुगभेदांनी नावे बदलतात एकाक्षरपद्माक्षर २ त्र्यक्षर ३ चतुरक्षर
४ पंचाक्षर ५ हे पावेति त्रेतायुगांत ही नावे आहेत द्वारपयुगांत एकच
क्र १ हि मुख २ त्रिमुख ३ चतुर्मुख ४ पंचमुख ५ अशी आहेत कलियुगांत
तपंडितांत श्रेष्ठ एकोण १ पंडितां रीरे वणमां वाचा उत्तम सिद्ध ३ महत्त्व
सिद्धेश ४ विश्वाचार्य ५ असे क्रमानी होतील त्यांचे उत्पत्तीचा प्रकार
मी सांगतो त् एका कलियुगांत द्वाक्षरामक्षेत्रांतरामनाथलिंगांत
एकोणमाचो उत्पत्ति आहे स्थिती हिमालयांत आहे सुधाकुंडनामक
उत्तमक्षेत्रांत श्रीमल्लिकार्जुनलिंगांत पंडितां रीची उत्पत्ति आहे हे
पार्वति श्रीपर्वतांत स्थिति आहे कोल्लीपाकीनामक उत्तमनगरांत
सोमेशलिंगांत रेवणसिद्धाची उत्पत्ति अणि कदलीपुरांत स्थिति आ
हे मोठ्यावरक्षेत्रांत सिद्धेशलिंगांत महत्त्व सिद्धाची उत्पत्ति अणि उ
ज्जयिनीत स्थिति आहे काशींत विश्वेश्वरलिंगांत विश्वाचार्याची
उत्पत्ति अणि काशीसे ज्ञानचस्थिती आहे हे पार्वति आदरांनी श्रव

णकरुतयुगादिनृपेक्षमकअसेआरधमाश्रेपांचीमु
खातून झाले ते निष्क्रिय शिवाची स्मरणाने शान्ते स्थापून प
च प्रकारची दीक्षा करून ह्मा रूद्र कलियुग निशिव वंशांत उत्पन्न
झाल्या लोकांचे दीक्षेनी आश्रयोप्यामंत्रात आपले शिष्यांस
स्थापून पुनः माझांतली न्हे झाले इत्यादि ग्रंथावरून पंचाचा
र्याचा अवतार व त्यांचे शिष्टाना गोत्र सूत्र प्रवर इत्यादि आहेत हे
स्वायंभुवागमांत घंघाघोषानी संगितले आहे आजूनही स
ची पाचही पीठ हिमालय आदि स्थलाना प्रसिद्ध पणे आहेत
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् ह्या श्रुतीवरून शिव मुखातून निघाले
ले घंघाघोषा इत्यादि आचार्यास ब्राह्मणपत्न्यांचे वंशांत झाले
ल्या सही स्वभाव सिद्ध ब्राह्मणपसिद्ध झाले तर परे हानचा कंक
णास अर्सा दाखिवणे ॥ २० ॥

अथैवमपि जन्मना जायते शूद्रः कर्मणा जायते द्विजः
वेदाभ्यासेन विप्रः स्यात् ब्रह्मविद्ब्राह्मणो भवेदिति महा
भारतवचनाद्वीरशैवानांत दभाववत्वा द्विजत्ववेदाधिका
रित्वादिक कथं पृज्यत इति चेन्न तेषामवश्यकर्तव्याया
शिवदीक्षायाः रूद्रो भूत्वा यजेद्रुद्रं नारुद्रो रूद्रमर्चयेदिति
प्रमाणपरिप्राप्त रूद्राद्यधनयोग्यताफलकपूर्वनिष्ठ जीव
त्वनिरासपूर्वक शिवत्वप्रतिष्ठापनप्रयोजकत्वात् नादृश
शिवदीक्षा संस्कारवतामुपनयनं विनापि तेषां नष्टत्वेनैव
द्विजत्वद्वारा रूद्राध्ययनरूद्राद्यधनादिष्वधिका रित्वसि
द्धेश्च तथा हि गारुडपुराणे वंशावलिप्रयातनां लिंगधारण
शालिनां शानिनां शिवभक्तानां शूद्रत्वं नैव विद्यते नमकेच
मके पंच ब्रह्ममंत्रादि वैदिके तेषामेवाधिकारोऽस्ति शिवदी
क्षाप्रभावतः इति वस्तुतस्तु अलिंगि ब्राह्मणकुमारस्य अ
नुपनीतत्वे शूद्रत्वं वीरशैवकुमारस्य अनुपनीतत्वेऽपि ब्राह्म
ण्यमिति परमार्थः २१

तरी जन्ममात्रानीं शूद्र होतो कर्मकेल्यानी द्विज होतो वेदाभ्या
सानीं विप्र होतो ब्रह्मज्ञान झाल्यास ब्राह्मण होतो असे महाभार
तांत संगण्यावरून वीरशैवानां वेदात्त कर्मधिकार नसण्यामु

वेद्विजत्ववेदाधिकारइत्यादिकसे असे म्हणाल तर नाही त्याना
अवश्यकर्तव्यदीक्षाचरुद्रहोमरुद्राचे पूजन करणे वेद्विजना
नीरुद्राचे पूजन करून वेद्विजत्वादि वचनावरून आलेल्या रुद्रा
राधनयोग्यता देणारी पूर्वीचा जीवपण्याला काढून शिवत्व सि
द्धी करणारी आहे नशी शिवदीक्षा व संस्कार झालेल्यास उपन
यना वाचून ही त्यादीक्षेचा वला नीच द्विजत्व होऊन रुद्राध्याया
चे अध्ययन व रुद्रा राधन इत्यादिकांन अधिकार आहे हे गा रुद्रपु
राणांत सांगिले आहे शिवभक्तांचा वंशवलीत आलेले वलिंग
धारण करणारे व ज्ञान युक्त अशा शिवभक्ताना शरद्रुद्रत्व कदापि ना
ही नमक वचमक किंवा सद्योजातादि पंचब्रह्म मंत्र इत्यादि वैदि
क मंत्राचा त्यानाच शिवदीक्षेचा प्रभावानी अधिकार आहे ॥
खरे पाहाल तर लिंगधारण न करणारी ब्राह्मणांचा मुलास उ
पनयन न झाल्यावर शरद्रुद्रत्व अपि वीरशैवाचा मुलाचे उपनय
न न झाल्यासही ब्राह्मण्य हाच परमार्थ सिद्धांत आहे २९ ॥

२९

पारमेश्वरागमे दीयते लिंगसंबंधः क्षीयते च भलत्रयं दीय
ते क्षीयते यस्मात्तस्माद्दीक्षेति कथ्यते गर्भाष्टमे कृतामु
रमादीक्षा सा षोडशावधि गोणान्तदूर्ध्वमधमादीक्षा वीरा
न्ववायिना इति दीक्षा कालनिरूप्य ऊंडमंडपहोमाद्यैर्न्यासे
रध्वकलादिभिः मंत्रोपदेशसहिता क्रिया दीक्षेति गोयते
इत्यारभ्य कृच्छ्रपण्याहनादी समा राधन अंजुरा र्पणमंडपे द
वता प्रतिष्ठापंचब्रह्म कलशार्चन होम षडध्वशोधन धान्या
धिवास जलाधिवास पंचगव्य प्राशन षट्त्रिंशत्कलान्या
सरूपांग संस्कार लिंग संस्कार पूर्वकाज्ञा उपमा स्वस्तिकोरो
हण कलशाभिषेक विभूति पट्टलिंगायतन लिंग स्थायता
रूप सप्तविध दीक्षा विधानस्य वातुलागमादि धूतन्या न त्रका
रक दीक्षे वास्माकं संप्रदाय सिद्धतया प्रतिभाति तत्सर्वं विस्त
रमयान् ललितं तथाच अष्टावरण संपन्नः पंचाचार परा
यणः वैदिकं कर्म कुर्वीत तानेक फलसाधनं शिवभक्तो
पि विप्रोपि वेदाध्याय परायणः स एव शिव इत्युक्तं सत्यमेव

नसंशयः अदीक्षितानां विप्राणां शिवागमविलोकनं पाप
मेतन्महादेविसत्यमेव न संशयः इति वीरगमादिवचनप्र
माण्यात् भूतिरूद्राक्षसंयुक्तो लिंगधारे सदाशुचिः पंचाक्ष
रजपन्योगी शिवभक्त इति स्मृतः इति सिद्धांतसिखामणिब
चनप्रामाण्याच्च शिवदीक्षाभिजातानां शिवैकभक्तानां वीर
शैवानां शिवप्रतिपादकवेदागमाध्ययनज्ञानैकफलसा
धनवैदिककर्मानुष्ठानधिकारित्वं स्पष्टम् ॥ २२ ॥

२२

पारमेश्वरगमांत लिंगाचा संबंध दिल्या जातो अणि मलत्रय
कायिक वाचिक मानसिक तीनी मलक्षीण केलेला ते म्हणून
दिली जाते वक्ष्यं करीते म्हणून ती दीक्षा असे म्हणविते गभो
ष्ठमांत आस्रवर्षी चें आत केलेली दीक्षा मुख्य वेसाळा वर्षापर्य
ंत गौण त्याचेनंतर वीरशैववंशात त्याची दीक्षा अधम म्हण
विते असे दीक्षेचा कालसांगून कुंडमंडप होम इत्यादि अणि
अध्वकलात्यासादिकांनी मंत्रोपदेश झाल्यास ती क्रिया दीक्षा
म्हणविते असे सांगून पठे कच्छपणाहवाचन नांदीसमारंभ
न अंजुर्घर्षणमंडपदेवताप्रतिष्ठा पंचब्रह्मकलशाचन होम
षडध्वशोधन धान्याधिवास जलाधिवास पंचगव्यप्राशन ष
ट्टिंशक्तलात्यास हे अंग संस्कार वलिंग संस्कार करून आशाउ
पमा स्वस्तिकारे हण कलशभिषेक विभूतिपट्टलिंगायतनलिंग
स्वायत्ताह्यासान प्रकारची दीक्षावानुलागमांत सांगितल्या त्याच
प्रकारानी दीक्षा अमहालासंप्रदायसिद्ध अशी वाटते तो सर्वप्र
कारग्रंथ विल्लरभीतीत वलिहित नाही ॥ तसेच आठ आव
णानी युक्त वपांच आचारकरणा राजोत्पानीच मुख्य ज्ञानरूपी
लालादेणारे वैदिक कर्म करवें शिवभक्त असून ब्राह्मण असून
वेदाध्ययनांत तत्पर जे तो च शिवहे सत्य ह्यात संशय नाही दीक्षा
नसणारी ब्राह्मणानी शिवागम पाहणे हे पार्वति मेढि पापनेही
तसंशय नाही असे वीरगमांत आहे भस्मरूद्राक्षानी युक्त लिंग
धारण करणारा सर्वदा पवित्र वपंचाक्षरजप करणारा तो च योगी
अणि शिवभक्त म्हणवितो असे सिद्धांत सिखामणिंत आहे तर

शिवदीक्षेनीयुक्तवकेवलशिवाचे भक्त अशावीरशैवाना शिवाचे
 प्रातपादनकरणार्यावेदाचे अध्ययनवकेवलज्ञानाची वृद्धिकरणार्या
 वैदिककर्मांत अधिकारही सिद्ध झाला २२ ॥
 ननु शैवस्यैवस्मार्तदिषु प्रसिद्धत्वाद्दीर्घशैवमतं कुत आयात
 मिति चेन्न तस्य पुराणागमप्रतिपादितत्वात् आचारभेदात्कै
 वस्यभेदस्सकथ्यते धुना सामान्यशैवं प्रथमं मिश्रशैवं ततः
 परं शुद्धशैवं तथा ज्ञेयं वीरशैवं ततः परं एतेषां लक्षणं वक्ष्ये
 शृणु देवि यथाक्रमं सामान्यभेदः पूजादिशिवस्य परमात्मनः स
 र्वत्र शिवभावश्च सामान्यमिति गीयते यदा यदा शिवं पश्येत्तदा
 कुर्यात्छिवाचनं प्रदक्षिणनमस्कारौ दर्शनं वा समाचरेत् शि
 वचिह्नेषु भक्तेषु शिवकार्येषु पावति भक्तिं कुर्वीत स ततं मनो वा
 क्रायकर्मभिः सामान्यशैवमाख्यातं मिश्रशैवमतः शृणु ॥
 शिवं विष्णुचक्रह्माणां कुमारंगणनायकं आदित्यमं विकोचैव
 मिश्रीकृत्य समर्चनं सर्वत्र देवता बुद्धिर्मीहात्म्यं शिव एव वा
 शिवधर्मात्पधर्माणां समाचरणमादरात् अन्यपूजा मिश्रि
 तत्वात् मिश्रशैवमुदाहृतं अतः परं शुद्धशैवं वक्ष्यामि शृणु पावि
 ति शुद्धशैवमिति प्रोक्तं तद्भवं शैवमुच्यते एक एव महादेवस्सा
 वस्सत्यादिलक्षणः तदन्यदेवास्तद्भक्तास्तदुद्भूतास्तदाश्रिताः
 लिंगस्य पूजावेलायां ये चान्ये देवसत्तमाः तेषामावरणत्वेन
 पूजां कृत्वा न चान्यथा गुरुणा दत्तलिंगं तु करपीठेपि वा यजे
 त् गुरूपदिष्टनियमान्सावधानं समाचरेत् प्रमादात्पतिते लिं
 गेन हृद्गर्धे हृत्तेपि वा विनिर्गते तदा पीठे न केन च दूषिते गु
 रूपादां वुजे स्मृत्वा जप्त्वा घोरं तदाज्ञया तल्लिंगमेव वा न्यद्वाधा
 रयेत् पूजयेत्पुनः प्रमादान्नियमेलुप्ते मूलपंचाक्षरीं जपेत् प्रा
 यश्चिन्नमिदं देवि ब्रतजातादिलोपने शुद्धशैवमिति प्रोक्तं वीर
 शैवमतः शृणु सर्वेषामपि शैवानां वीरशैवं महतरं सुलभादेव
 पूजाचसुलभं चक्रियावहं अल्पक्रिये बहुफलं वीरशैवं मह
 श्वरि एकेन जन्मना मुक्तिर्वीरणां तु महेश्वरि अन्येषामपि शै
 वानां मुक्तिर्जन्मत्रयेण च अन्यशैवं तु तत्सर्वं फलात्पंचक्रि
 यावहं वेदांतजन्यं यत्ज्ञानं विद्येति परिगीयते विद्यायां रमते
 तस्माद्दीर्घत्वं मिधीयते एक एवायमेतस्मिन् सर्वसिद्धिजगतीत्रये

विशिष्टैर्यतेयस्माद्वीरइत्यभिधीयते २३ ॥

जरुहणालकिस्मार्तआदिकांतशेवचप्रसिद्धआहेत तरवीरशेवम
तकोठूनआलेतरनाही हेपुणवआगमावरून सिद्धझाले अतांशे
वमताचावआचरणचावेगळेपणानीभेदसांगतो पहिलेसामान्यशे
वमिश्रशेवशुद्धशेववीरशेवहेपार्वतीक्रमानीह्यांचेलक्षणसांग
तोतएकसामान्यशेवमहणजेप्रमात्माअशाशिवाचेपूजाइत्यादिवस
र्वातशिवबुद्धीकरणेहेच स्रजेथेरशिवदृष्टीपडेलनेथेरस्याचेपूजनकर
वेअथवाप्रदक्षिणानमस्कारकरूनत्याचेदर्शनकरवें शिवाचाचिन्हावर
लिंगवृषभइत्यादिकावर वकार्यावरसर्वदा चित्तानीशेरानी वाणीनी
कर्मानी भक्तिकरावी हेसामान्यशेवअता मिश्रशेवसांगतो शिवविष्णु
ब्रह्मा कुमार स्कंद गणपतिस्वर्य अंविकाह्यासर्वांचेपूजनकरणे वस
वीवरदेवताबुद्धीकरणे अथवाशिवातचसर्वांपेक्षा माहात्म्यसम
जणे वशिवाचेवदुतरदेवांचाधर्माचेआदरानीआचरणकरणेहेअ
न्याचा पूजेनीमिश्रितमहणूनमिश्रशेवा अतांशुद्धशेवसांगतोपार्व
तीएक शुद्धशेवमतापाशनचशेवमतेनिघाली एकचसावमहादेव
सत्यज्ञानानंदरूप ब्रह्मरूपआहे अणिदुतरदेवत्यावेभक्त्यापासून
झालेलित्याचेचआश्रितअसेसमजून लिंगाचेपूजनसमयी अन्यदे
वांचीआचरणतपूजाकरावीअन्यथा मुख्यपणाने करूनवे गुरूनीदि
लेल्या लिंगाचेहातावरपूजनकरवें गुरूनी सांगितल्यादिनियमांचे
सावधपणानेआचरणकरवें प्रमादानीलिंगपडल्यासहरपल्यास
जळाल्यासवोरानेनेल्यास पोगातूनविद्यात्यासअस्पृश्यस्पर्शानीदू
षितझाल्यास गुरूचेचरणकमलाचेस्मरणकरून अघोरमंत्रजप
करूनत्याचेआज्ञेनीतेचलिंगअथवादूसरेलिंगधारावेवपूजावें
प्रमादानीनियमाचालोपझाल्यासपंचाक्षरीमंत्रमूलजपकरावा
व्रतवगैर्याचालोपझाल्यासहेचप्रायश्चित्त हे शुद्धशेवमतावीरशेव
अताएक सर्वशेवमतांमधेवीरशेवमतमोठेआहे देवपूजाहीसहजहो
ऊसकतेक्रियाहीसुलभआहे क्रियाथोडीअणिफलवहूनअसेवीरशेव
मतचआहे हेदेवीवीरशेवानाएकजन्मानीचमुक्तिहोतेदुतरशेवानातीन
जन्मानीमुक्तिहोते इतरशेवमतांतकर्मवहूनवफलथोडे वेदांतापासून
झालेलेजेज्ञाननेविद्याअसेमहणवितेत्याविषयेनरमनामहणूनत्यासवीरहाश
ब्दआला ह्यासंपूर्णपृथ्वीमंडलावरहाचएकदाउत्कृष्टमहणूनवीरमहणवितोम

वीरशैवलक्षणं तु यो हस्तपोदे निजलिङ्गमिष्टु विन्यस्य तस्मिन्
मनः प्रचारः बाह्यक्रियासंकलनिसह्यात्मासंपूजयत्यंगसवीर
शैवः अत्र निजेषु लिङ्गमिति साकला परमात्मसूक्ष्मा तत्त्वाभावाधि
नोपर्यतामाह्वयपथाभ्यायलिङ्गे समुपवेशयेत् इत्यागमवाक्य
तत्स्वनाभिहृदयकंठभ्रूमध्यब्रह्मरंध्रेषु दिव्यस्थानेषु स्थितं ब्रह्म
शिवरुद्रादिसंज्ञिकं परमात्मरूपलिङ्गमेव श्रीगुरुणा विधिबद्धप
सन्नायत्किं व्यायवीरशैवाय पूर्वोक्तप्रकारेण करपोदे प्रतिष्ठितं
तस्मिन् वीरशैवस्य स्वीयप्राणलिङ्गे स्थावरलिङ्गमनुपदिष्टत्वात्
परकीयतस्मादनुपदिष्टत्वावरलिङ्गपूजाव्यावृत्त्यर्थं निजलिङ्गमिति
शेषां कृतं तस्मादनुपदिष्टप्राणलिङ्गादन्यलिङ्गस्य पूजनं वीरशै
वेन कर्तव्यमित्यर्थः बाह्यक्रियासंकलनिसह्यात्मेति तत्रैव करपो
दकथनाध्याये सिद्धासने शुद्धदेशे सुरम्पेरत्नचित्रिते शिवलिङ्ग
स्य पूजायासावाह्याभक्तिरुच्यते लिङ्गे प्राणं समाधाय प्राणलि
ङ्गं तु शोभवं सशरीरं मनः कृत्वा न किंचिच्चिंतयेद्बुद्धि साभ्यंतरा
भक्तिरिति प्रोच्यते शिवयोगिभिः ॥ इत्युक्तत्वात् ॥ ॥

॥ २४ ॥

तत्र वीरशैवाचेलक्षणहे किं जोहातावरदृष्ट पूज्य निजलिङ्गोत्तेदे अ
मन किं वा कर्मत्यांतचलोनकरून बाह्यव्यापारते तुच्छजापून तेथून
इच्छेलादूरकरून जो शिवपूजन करतो तो वीरशैव दृष्ट निजलिङ्ग
पूजे तो कलाशिवाची अल्पतसूक्ष्म अणि सर्वतत्वांचे यथार्थ वस्तु
चे ज्ञान देणारे तो चे शास्त्रमार्गे करून आकर्षण करून लिङ्गात प्र
वेश करवावे ह्या आगमवाक्यावरून आपले नाभिहृदयकंठभ्रूम
ध्यब्रह्मरंध्र शिरहादिव्यस्थानांत असणारे ब्रह्मशिवरुद्र इत्यादिना
मानीयुक्त परमात्मरूपी जे लिङ्गते च श्रीगुरुनी यथाशास्त्रे सेवा कर
णार्थी वीरशैवकुलातल्या सच्छिव्याला पूर्वोक्तगितले त्या प्रकार
नी हातावर प्रतिष्ठित केले ते वीरशैवाचे स्वकीय प्राणलिङ्ग अणि
स्थावरलिङ्गाचा उपदेश न करणानी ते परकीय तर स्थावरलिङ्गाचे
पाषाणादि मयाचे किं जाचा उपदेश झाला नाही त्याचे पूजन करून
वेहे सुचिवण्या करतानिजअसे पददेविले तस्मात् गुरुनी उपदे
श केलेल्या प्राणलिङ्गाव्यतिरिक्त लिङ्गाचे पूजन वीरशैवानो करून वे
हे सिद्ध झाले वासुव्यापारते तुच्छजापून टाकणारा ह्याचे तात्पर्य आ

गमातेनेथेचपीठकथनाध्यायान शुद्धदेशान्तमरलजडिनसिहा
नावरजोशिवलिंगाचीपूजातीवाह्यभक्तिमूणविते लिंगानप्राणालो
करूनप्राणातलिंगलीनकरूनअर्थातदोघांचेएक्यकरून शरीर
सहितमनालाशिवरूपकरूनहृदयांतकशाचेहीचिंतनकरूनवेह
आभ्यंतरभक्तिमूणविते असेशिवयोगानीसांगितलेमूणून॥२४॥

॥ २४ ॥ ३ ॥

वाह्यभक्तौसिद्धासनपूजायांकारिताः याः क्रियाः आत्मशुद्धि
नशुद्धिः द्रव्यशुद्धिमंत्रशुद्धिः लिंगशुद्धिशेषणदाहनप्लावनंग
न्यासाद्धानविसर्जननासिकाग्रहणरेचकपूरककुंभकप्राणाय
जठराकंचनप्राचीवोक्षणमौनमुद्राद्वगुन्मीलनादिकाः वाह्य
क्रियाः तासांसंकलंतस्मान्निस्पृहात्मानिवृत्तिचित्तः सनसु
जयतिसम्पकपूजयतीत्यर्थः पूजायास्समीचीनत्वंकथमिति
दृश्यते मनएवमनुष्णाणांकारणंबंधमोक्षयोः यथाचालिंगि
तः पुत्रस्तथाचालिंगितः पतिरिति वचनादंतराराधनमेवाल
मितिकेचनवदंतिगवांसर्पिः शरीरस्थंनकरोत्यात्मपोषणं नि
स्पृतंकर्मरचितेपुनस्तासांतुभेषज एवमंतः शरीरस्थस्सर्पि
वत्परमेश्वरः विनाचोपासनादेवोनकरोतिहितंनृणां इति
चनाद्वाह्याराधनमेवालमितिकेचनवदंति तस्मान्लिंगपूजन
तथैकविधमेवनभवति किंतुवाह्यजाग्रदवस्थायामनुभूत
र्थएवहिअंतस्सन्नदशायांतुयथेहपरिदृश्यते तथातर्ज्यज
नित्यंवाहिर्यजनपूर्वकं वहिर्योगविहीनश्चेदंतर्योगोनसिध
ति तद्वाह्यगेचांतरगेपरमप्रीतिपूर्वकं कर्तव्यंस्वेष्टलिंगस्य
चार्चनंतत्प्रतीषिभिः इत्यागमवचनाल्लिखरहस्ये द्रव्यलिंगं
प्राणलिंगमेकीकृत्यसमर्चयेत् मणिमालामंत्रमालामेकी
कृत्यजपेत्सदा मानुकाप्राणलिंगस्यमणिमालेष्टरूपिणः
इत्युक्तत्वाद्वाह्यांतरयोरिष्टलिंगप्राणलिंगप्राणलिंगयोर्येन
वोरशौचैः कर्तव्यं तस्मादिष्टलिंगार्चनपरस्परंप्राणलिंगपू
जनेकृतेसनितसूजनमेवसम्पकपूजनं तथापूजयित्वाः शौ
रशौवाइत्यर्थः २५ ॥

वाह्यभक्तौनसिंहासनपूजेतकेलेल्याजाक्रियाआत्मशुद्धिस्थान
शुद्धिद्रव्यशुद्धिमंत्रशुद्धिलिंगशुद्धिशेषणदाहनप्लावनअंगन्यासा

दान विसर्जननासिकाग्रहणरेचकपूरककुम्भकप्राणायामजठरा
कुचनप्राचीवीक्षणमोहनसमुद्रादगुन्मीलनइत्यादिजावाह्यक्रिया
त्यांचजेसंकुलत्पाणसुखइच्छेलादूरकरुनशेवाचेउत्तमअर्चन
करतोतोउत्तमअर्चनकसेतरअसेकिमनुष्याचावंधालाकिंवाभो
क्षालाकारणमनचआहेजसेपुत्राचेआलिंगनतसेचपतीचेआलि
गनपरंतुमनाचाचफेरअशावचनावरूनमनांतशिवाचेपूजनहेंचपु
रअसेकोणीम्हणतातघृतअरेगाईचुपायातआहेतरेनेतिचीशरीर
पुष्टीकरतनाहीअणितेचवाहेरआणलेलकर्मीनौसिद्धदालेल
त्यानाओषधहोतेंअसेचशरीराचेआंतघृताप्रमाणरहाणारशिवपर
मेश्वरउपासनाकेल्यावाचूनहेदेविलोकाचेहितकरितनाहीअशा
वचनावरूनशिवाचेवाह्यारोधनचपुरेअसेकोणीम्हणताततस्मात्
लिंगपूजनाचाप्रकारएकचनाहीतरवाहेरजाग्रदृशेमध्येअनुभवले
लाचपदार्थजसाआंतस्वप्नोतभासतोतसेचआभ्यंतरपूजनहीवा
ह्यपूजनकरूनचकरावेंकांकिवाह्यपूजनावाचूनआभ्यंतरपूजनफ
लदेतनाहीतस्मात्वाह्यअंगवरवृहदंशतमोठ्याप्रीतीनेआपले
इष्टलिंगाचेपूजनविद्वानानानेकरावेंह्याआगमवचनावरूनअ
णिशिवरहस्यातइष्टलिंगवप्राणलिंगदोघांसएककरूनपूजनक
रावेंमणिमालावमंत्रमालादोघांसएककरूनजपसर्वदाकरावें
प्राणलिंगाचीमालामातृकामंत्ररूपअणिइष्टलिंगाचीमालामणी
चीआहेअशावचनावरूनवाह्यवआंतरअर्थातइष्टलिंगअणिप्रा
णलिंगह्यांचअर्चनवीरशैवानौकरावेंनरइष्टलिङ्गपूजनकरूनप्रा
णलिंगाचेपूजनचउत्तमपूजनतसेपूजनकरणारेचवीरशैवहाअर्थ

निघाला २५ ॥

शंकरसंहितायामुपरिभागेतदेवहस्तावुजपीठमध्येनिधाय
लिंगपरमात्मचिन्हसमर्चयेदेकधियोपचारैर्नरस्तुवाह्यांतभे
दभिलैरित्युक्तत्वात्तत्रैवकरपीठकथनाध्याये शिष्यप्रतिगु
रोवीकेवत्सलिंगाचैननित्यंत्रिकालकुरुभक्तिः पूजाद्रव्या
णिसंशोध्यशुचिस्रजतमानसः कुरुष्ववत्सोपचारान्घोडशला
नपूर्वकानवाह्यास्तथाभ्यंतरांश्चसमाहितमनास्सदा स्नानंशु
चित्तसलिलेनहि पूर्णभाववस्त्रत्रिशक्तिगुणसंयुतयज्ञसूत्रं

विद्यासुगंधमिवभूतदयास्ततांश्चशब्दादिपुष्पचयमर्पयन्ति
मंग प्रज्ञामनोहं कृतिचिन्धूपं श्रोत्रादिपंचेन्द्रियदीपजालं
नह्यसनाते लघुतंच देहिजीवोपहारं सुखदुःखबाह्यं गुणत्रय
याख्यतांबूलं प्राणार्पणनमस्कृतिं शान्तिपुष्पांजलिं देहि चेक
भावविसर्जनं एवमाभ्यंतरद्रव्यसंभृतं शिवपूजनं कृत्वा नि
धेद्विसततं लिंगं बस्त्रेण वेष्टितं मस्तके कंधारे कक्षे वक्षस्य
थकरस्थले नाभेरधस्तात्सततं प्रमादन्नेव धारयेत् लिंगं
त्रिविधं प्रोक्तं स्थूल सूक्ष्म परात्परं इष्टलिंगमिदं स्थूलं यद्वि
धीरयते तन्नौ प्राणलिंगं तु यत्सूक्ष्मं तद्वृत्तं भावनामयं परात्
रंतु यत्प्रोक्तं तद्विलिंगं तदुच्यते इष्टलिंगमिदं साक्षादरिष्टप
रिहारकं धारयेद्वधानेन शरीरे सर्वदा वधः बाह्यपीठार्चन
देतत्करीषार्चनं वरं सर्वेषां वीरशैवानां मुमुक्षूणां निरंतरं ॥
इत्युक्तत्वाच्च वीरशैवेषु ब्राह्मण्यवैष्णवादिष्विव सामानाधि
करण्येन प्रतिभाति ॥ २६ ॥

शंकरसंहितेतत्वरचाभागांत त्यापरमात्म्याचे चिन्ह अशालिंगाते
हस्तकमलरूपी पीठावर ठेऊन भक्ताने एकाग्रवृद्धीनी मानसपूज
नवाह्येतीनी नाना प्रकारचा उपचारानी पूजन करवें असे सां
गितले तेथेच करपीठकथनाध्यायांत शिष्याप्रतिगुरुचे बाक्य
वत्सात्रिकालाचे गर्डभक्तीनी नित्यलिंगार्चन कर पूजाद्रव्यातेशु
द्धकरून पवित्र होऊन शिवाकडे चित्त एकाग्र करून वत्सास्नान इत्या
दिसोळा उपचार कर सावधान चित्त होऊन वाह्या किंवा आभ्यंतर उप
चार कर पावित्र्यरूपी जलानी पूर्ण कर तीन शक्ति अर्थात् इच्छा
शक्ति ज्ञान शक्ति क्रिया शक्ति ह्याने तूनी युक्त यज्ञोपवीत अर्पण कर
विद्येलांगधसमज्जलं देभूतदया रूपी अस्तवावहा शब्दादि रूपी पु
ष्पे नित्यवहा उद्दिचित्तमन अहंकार रूपी धूप श्रोत्रादि रूपी पांचें
द्रिय हींच विषय वासना रूपी तेला नी युक्त दीप दे जीवरूपी नैवेद्य द
खिव सुखदुःखापासुन बहिर्भूत गुणत्रय सत्वरजतम तांबूल
प्राणार्पण रूपी नमस्कार शान्ति रूपी पुष्पांजलि ऐक्य समजण हेच
विसर्जनं ह्या प्रकारानी आभ्यंतर पदार्थानी पूर्ण शिवपूजन करून
सर्वदा वस्त्रानी वेष्टित शिवलिंगाचे धारण कर मस्तकावर अथवा

गळ्यांत वा कारेन किंवा वक्षस्थलांत किंवा हातावरधारण करवें ना
भीचारवाली कदापि प्रमादानी धारण करून वे लिंगातीन प्रकारचड
प्राणरूपरूपर ३ इहलिंग हे चजे स्थूल वा हेर शरीरेंत धारले जाते प्रा
णलिंग ते किजे हृदयांत भावनारूप सूक्ष्म आहे परात्परलिंग तेजे अस
त्वा नीत भि होने साक्षात् अरिष्टः दुःखाचे परिहार करणार्या हाड
इलिंगा ते पंडितानी सावधान पणानी सर्वदा शरीरवरधारण करवें
लिंगाचे पीठावर अर्चन करण्यापेक्षा हस्त रूपी पीठावर अर्चन कर
णे उत्तम मोक्षाची इच्छा करणार्या सर्व वीरशैवानी हेच करवें असे
आहे तर वीरशैवाना ब्राह्मण्य असून शैवत्व ही वैष्णवादि का प्रमाणे
आहे असे भासते २६ ॥ ६ ॥

तथा च स्कांदे कृमिकीटपतंगेभ्यः पशवः प्रसेयाधिकाः प
शुभ्योपिनराः श्रेष्ठस्तेषु श्रेष्ठा द्विजातयः द्विजातिष्वधिका वि
प्राविप्रेष क्रतुबद्धयः क्रतुबद्धिषु कर्तारस्तेभ्यः सन्यासिनेधि
काः तेषां विज्ञानिनः श्रेष्ठस्तेषु शंकरपूजकाः तेषु श्रेष्ठम
हा भागममलिंगांगसंगिनः लिंगांगसंगिष्वधिकः षट्स्थल
ज्ञानवान्प्रमान् सर्वदा सर्वदा पूज्यस्संसारविजिगीषुभिः।
बहुनेति न किं वत्स एवाहं न संशयः इत्युक्तत्वात् अस्माद
शानां वर्णानां श्रेष्ठो माहेश्वरो जनः इत्यादिवचनप्रामाण्यं
प्राणि वर्णानां तस्मैपि माहेश्वरादिपदवाच्यानां वीरशैवानां
मेव वर्णोक्तुं सुत्वं निर्णयितं भवति २७ ॥

स्कंदपुराणांत कृमिकीटपतंगांपेक्षा बुद्धीनीपशु अधिक आहेत पशू
हून मनुष्य अधिक त्यांत द्विज अधिक त्यांत ब्राह्मण अधिक त्यांत वि
द्वान् अधिक विद्वानांत कर्मेकारणारे श्रेष्ठ त्यांपेक्षा संन्यास करणारे
अधिक त्यांत ही शास्त्रज्ञाणणारे श्रेष्ठ त्यांहून शिवपूजा करणारे श्रे
ष्ठ त्यांत ही माझा लिंगाला आपले अंगावर धारण करणारे श्रेष्ठ लिंग
धार्यंत ही महाप्रकारचा स्थलाला जाणणारा पुरुष श्रेष्ठ संसारा
चा जप इच्छा करणार्या पुरुषानी सर्वदा त्याचेच मन करवें बहुत
कायसंगूतो मद्रूप आहे असे संगितले आहे अद्रा प्रकारचा जा
तो मधे माहेश्वर जन श्रेष्ठ त्यावचनावरून प्राणी लोकांत तारतम्या
हिल्यास माहेश्वर ह्या पदानी प्रसिद्ध वीरशैव सर्व जातींत उत्कृष्ट असे

ननुशंकराचार्योदिभिः ब्रह्मसंज्ञाण्यवलंब्य कृतानां अद्वैता
दिसिद्धांतस्थापकानां भाष्यादीनां शेषादिषु विद्यमानत्वात्तेषां
मेव ब्राह्मण्यमूर्जितं वीरशैवमतावलंबिनां सिद्धांतस्य निरालं
वत्वात्कथं ब्राह्मण्यमिति चेन्न अथाभिधास्य वीरणां शेषानं
वेदमूलतां व्यासनिर्मितसंज्ञार्थततात्पर्यानुसारतः विशदे
नोच्यते विद्याशिवजो वैक्यबोधिना तस्यां रमते ये शेषा वीरशै
वा इति स्मृताः विशब्दो वा विकल्पर्थीरशब्दो रहितार्थकः
विकल्परहितं शैवं वीरशैवं प्रचक्षते तत्रा मृतस्य वाक्योक्तलिं
गधारणवैभवे लिङ्गांगसामरस्ये च फलं भाक्षं प्रचक्षते पिंडा
दिज्ञानशून्यांतमेकोत्तरं शतस्थलं षट्स्थलं लिङ्गभेदं च जि
ज्ञासुर्भक्तिपूर्वकं अधिकारी स विज्ञेयस्तत्तत्सर्वेषणस्त्वयं अ
ष्टांगयोगवान्ज्ञानी पञ्चाचारपरायणः भक्तमाहात्म्यशुश्रूष
श्चिकीर्षुर्मोक्षसाधनं गुरुशिश्नूषणरतः श्रुतवान्वीनकं
त्मषः नगुरोस्सदृशीमानानगुरोस्सदृशः पिता संसारादु
द्धरेद्योहिपरमार्थोपदेशतः गुरुपसदानादेव ब्रह्मविष्वादे
यस्सुराः लिङ्गांगसामरस्यं च प्राप्नुयुर्विगतज्वराः सनत्कु
मारप्रमुखाज्ञाननिश्चायशस्विनः घृतलिङ्गांगभावाश्च वि
राजंते निशंमुदा धुंडिनं दिमहाकालिप्रमुखागणनायकाः
चतुर्दशसहस्रं हि कैलासावरणाधियाः मतप्रवर्तकाः स
र्वे गुरुपादाधिरोहिणः महेश्वरसमीपे तेवर्तंते शूलपाणयः
अगस्त्योजेमिनिश्चैव विश्वामित्राश्च काश्यपः भरद्वाजो गि
रा अत्रिर्वसिष्ठो रोमहर्षणः एते सर्वे महाभागा अतिवर्णा
श्च मेरताः वीरशैवाः समाख्याता जीवन्मुक्तान संशयः ये
षां नुजन्मचरमं तेषामत्र मतिर्भवेत् ते धन्यास्तत्कलीना
श्च शिवज्ञानप्रवर्तकाः एते सर्वे षलोके षसर्वधर्माः प्रव
र्तिताः शिव एव हि सर्वेषां गुरुराद्यः परात्परः कालेन चान
वच्छेदात्सपूर्वेषां गुरुः शिवः तन्मुखाद्गलिता बेदाः कामि
काद्याश्च संहिताः अन्याश्च विविधा विद्यास्तत्तत्कर्मप्र
दर्शकाः ॥ २८ ॥

जरहणालकिशंकराचार्यइत्यादिकानी ब्रह्मसंज्ञावरकेलेल्या अ

द्वैतादिसिद्धांतावास्थापनकरणार्थभाष्यादिकाचीसंमतिशेव
 मतावरचअसण्यावरूनत्याचचब्राह्मण्यउचितअणिवीरशेवम
 ताचेआश्रयकरण्यार्थेसिद्धांतासकाहीआधारनसतानात्यां
 ब्राह्मण्यकसेतरनाहीअंतावीरशेवानामूलआधारवेदआहे
 असेसांगतोअणिवेदाचाचतात्पर्यावरूनव्यासानीकेलेल्यासूत्रा
 चेअर्थसांगतोशिवकिंवाजीवह्यादोघांचेएकसंगणारेजीवि
 द्यातिविपदानीवेलिजेतेतिचेगईजेरमतांततेवीरशेवमहणवि
 तानअथवाविहाशब्दाविकल्पार्थकमहणजेसंदेहासबोलतो
 अणिरशब्दरहितह्याअर्थाचेकथनकरेतोनरजेविकल्परहित
 अर्थातज्ञानासंदेहनाहीतेशेववीरशेवमहणवितानसांतमोक्ष
 प्रतिपादकवाक्यानीसांगितल्यालिंगधारणारूपीऐश्वर्यांतकिं
 वालिंगाशीअणिअंगाशीऐक्यकरण्यांतफलमोक्षआहेअसेसां
 गतातपिंडदेहज्ञानअणिशून्यनिराकारब्रह्महीवएकेशेक
 स्थलांतैवसहास्थानांतरहाणार्यालिंगाचाप्रकारानेभक्तिपूर्वकजा
 णण्याचीइच्छाकरणारअणिआपणइतरइच्छेचात्यागकरणाए
 अहंगयोगाभ्यासकरणाराज्ञानयुक्तपाचप्रकरांचाआचारानेसर्व
 दाकरणाएशिवभक्तांचामाहात्म्यानेश्रवणकरण्यासइच्छाकर
 णारमोक्षसाधनासउद्युक्तगुरुशेवेततत्परणस्त्ररूपापरहितअ
 सापुरुषह्याशस्त्राचाअधिकारीब्रह्मोपदेशकरूनजोसंसारणस
 नजोउद्धारकरतोअशागुरुचेसमानमातापिताहीनाहीतगुरुचा
 सेवेनीचब्रह्मविष्णुइत्यादिदेवहीसंसारभयरहितहोतसातेलिंगा
 शिवअंगाशीऐक्यपावलेसनत्कुमारइत्यादिज्ञानीकीर्तिमान
 ऋषीअंगावरलिंगधारणकरूनसर्वदासंतोषयुक्तशोभतानहुं
 ढिनंदिमहाकालइत्यादिचौदासहस्रकैलासाचाकोराचरक्षण
 करणारेगणह्यामतालाचालविणारेवगुरुपीठावरवसणारेशूल
 हातातघेणारेतेसर्वशिवाजवत्वासकरतातअगस्त्यजैमिनिवि
 श्वामित्रकाश्यपभरद्वाजअंगिराअत्रिवसिष्ठरेमहर्षणहेसर्वम
 हात्माऋषिअत्यंतवुणीश्रमधर्मकरणारेवीरशेवज्ञात्मानाचीचजीव
 लुक्तज्ञालेह्यांतसंदेहनाहीजांचजन्मशेवटलअसेलत्याचीच
 ह्यामतावरश्रद्धाहोईलशिवज्ञानाचीप्रवृत्तिकरणारेचालविणारे

ते धन्यवस्तुलांतज्ञालेलेत्यानीचसगळ्यालोकांतसर्वधर्म
चालविले आद्यअणिश्रेष्ठान् श्रेष्ठशिवचसर्वाचागुरुआहे त्याचे
कालाचीइयत्तानाहीतोचपूर्वीचालोकांचाहीगुरुआहे त्याचेमुरवा
तूनचारीवेदवकामिकइत्यादिसंहिताप्रकटझाल्यानानाप्रकारचा
कर्मीलाप्रकाशकरणायांअणिकहीअनेकप्रकारचासंहितात्याण

सनचनिघाल्या २८

तत्रदीक्षांगतोव्यासस्तत्त्वज्ञानैकतत्परः पशुपाशपतिज्ञा
नलब्धवांस्त्विवभक्तितः शिवज्ञानानिदिव्यानिमोक्षेका
फलदान्यपि शिवेनैवोपदिष्टानितेनतानि कृतानिच ततो
धृतानिस्त्राणितेनतत्पराणिहि तेषामर्थ्याश्चनस्पष्टा
स्सद्गुरोरथदर्शनात् बहुधोल्लेखिताअर्थोस्तर्कैः कर्कश
भाषणैः यदैकंज्ञानशब्दाथोजीवात्मपरमात्मनोःमिथ्या
त्वंजगतोरज्जोसर्वभ्रान्तोवादिष्यते अविद्याबद्धिषयताशा
स्त्राणामितिकेचन ब्रह्मज्ञानैकनाशयहिप्रारब्धकर्मजंफ
लं इतिकेचिद्वर्णयनिकेचिदन्यत्प्रवक्षते जीवात्मापरमा
त्माचक्षुपदार्थोभवस्थितौ सत्यत्वंब्रह्मणःसाक्षादनित्य
त्वेविकारजं प्रपंचस्यतथासर्व साक्षित्वंपरमेशितुःप्रधा
नतोपासनस्यमुक्तिःसालोक्यनामिकादिव्यमंगलरूपं
चपरस्पब्रह्मणोस्तिहि एवंमतानिवहुशोभुविविस्तरिता
न्यपि समुपेततदाव्यासःप्रार्थयामासशंकरं मतानिविवि
धान्येवसमुत्पन्नानिशंकरअकृतानांचसूत्राणामयथान
यनं कृतं एवमेवेतिनिश्चित्यकुर्वतिकलहंमिथः त्वत्प्रसा
देकलब्धस्यसूत्रजालस्यशंकर यथापूर्वत्वयाकार्यमत्स
त्रार्थविवेचनं इतितेनप्रार्थितःसन्द्यालुःपार्वतीपतिः
नीलकंठशिवाचार्यनाम्नाभाष्यमचीकरत् विशिष्टाद्वैत
सिद्धान्तप्रतिपादनमुत्तमंमयापितस्यतात्पर्यंश्रोतृणांसु
खबुद्धये कारिकारूपतस्सर्वक्रमेणैवनिबध्यते॥२८

२८

तत्त्वज्ञानांततत्परव्यासत्यातलोचदीक्षाघेऊनशिवभक्तीनीप
शुपाशपतिह्यांचेज्ञानपावला मोक्षरूपीमुख्यफलावादेणारे

दिव्यशिवज्ञानेशिवानीचसांगितलीवतीत्यानीचकेलीआहेत
 त्यातूनब्रह्मज्ञानदेणारीसूत्रेव्यासानीकाढिली सद्गुरुचीसेवा
 केल्यावाचूनत्याचेअर्थस्पष्टहोतनाहीतम्हणूननानाप्रकारचीक
 र्कशभाषणेकरूनतर्कानीअनेकप्रकारचेअर्थलोकानीकेले।
 जीवात्मावपरमात्माह्यांचजेऐक्यहेचज्ञानशब्दानीबेलिजेते
 दोरेंतसर्वाचाजसाभ्रमतसेसर्वजगतमिथ्याअसेम्हणतात
 कोणीम्हणतातकिसर्वशास्त्रअज्ञानीलोकाकरताआहेत प्रा
 रब्धकर्मानाज्ञालेलफल पुण्यपाप केवलब्रह्मज्ञानानीनष्ट
 होतअसेकोणीसांगतात कोणीअणिकचप्रकारानीसांगतात
 जीवात्मापरमात्माअसेदोनपदार्थसिद्धआहेतब्रह्मस्वरूपेकरून
 सत्यघटपटादिविकाररूपेकरूनअनित्यआहे परमेश्वरसर्वप्र
 पंचाचासाक्षीआहे अणिउपासनामार्गचप्रधानआहेसालो
 क्यह्यानामाचीचभुक्तिअर्थात्परमेश्वराचालोकांतवासकरवा
 हेचमोक्षपरब्रह्मह्यांचरूपदिव्यअणिमंगलआहे अशाप्रका
 रचीबहूनमते भूमीवरजेव्हाचालिलीतेव्हाव्यासानीशिवाजव
 ळयेउनप्रार्थनाकेलीकिहेशंकरानानाप्रकारचीमतेउत्पन्न
 झालीवेदांतसूत्रांचेअर्थअन्यथावर्णनकेले अमचेचमतस
 त्मम्हणूनपरस्परकलहकरतात तुझाप्रसादानीप्राप्तझालेल्हा
 व्याससूत्रांचेव्याख्यानवास्तवरीतीनेआपणविवेचनकरवें॥
 असेव्यासाचेप्रार्थनेऐकूनदयालुअशाशिवानी नीलकंठशिवा
 चार्यरूपानीअवतारधरूनभाष्यकेले त्यांतविशिष्टाद्वैताचेसिद्धा
 तउत्तमरीतीनीसांगितले श्रीत्यानाअनायासेबोधहोण्याकरता
 त्याचेतात्पर्यकारिकारूपेकरूनमीस्वर्वक्रमानीसांगतो असेआ

रंभीसांगून २५॥

इत्युपक्रम्य लिंगांगसामरस्यैकलभ्यं पाशविमोचनं शिव
 एव परंतत्वं शिव एव परं महः शिव एव परं ज्योतिः शिव एव परा
 त्परः व्यासोक्तं यत्परं ब्रह्म सूत्रेषु शिवस्त्वयं शिव एव हिलि
 गंचलिंगरूपी शिवस्त्वयं सर्ववेदांतवाक्यानां प्रतिपाद्यः शि
 वः स्वयं सर्वतत्वावलंबश्च जगत्कारणमव्ययः तत्त्वमस्या
 दिवाक्यार्थः स्वरूपी निष्कलः स्वयं एव ब्रह्म द्वितीयं च स

तं ज्ञानं सुखात्मकं निर्गुणं निर्मलं शुद्धं जनिमाख्यं निरंजनं
 देवानामादिभूतं श्रुद्वा विश्वाधिकः प्रभुः सर्वज्ञः सर्वक
 र्ता च सर्वकारणमीश्वरः अनादिनिधनं वस्तु परापरविही
 नं परमात्मस्वरूपं च परब्रह्म स्वरूपकं निष्ठा प्राप्तिप
 रंतत्वं प्रमेयमनूपमं कथयंतीति वेदांताः शिवं परम
 कारणं महालिङ्गं स्वरूपं यं शंकरः स सदा शिवः इति ज्ञा
 नं नित्यं भक्तागुरोः कारुण्यतः शिवं शेषं कतरं नित्यं सर्वं महा
 देवप्रसादतः सर्ववेदान्तसारं हि चिदंबरसमन्वितं पूजये
 द्दद्यात्काशे स्वात्मने हितमाचरन् प्रकारवहवो लोके दह
 रे पासनादयः सानुकार्या वीरशैवैर्गर्भदीक्षादिसंस्कृतैः
 लिङ्गांगसामरस्येनाशिवभावसमन्वितैः कालयोगगमा
 र्थानुसारेणानि समाहितैः स्फुटीभविष्यतिस्थूलसूक्ष्म
 मध्यमभेदतः त्रिविधा शिवपूजापि चोपदेशे च तु दृश्ये ॥
 सा च पूजा हस्तपोठे मुख्या न्यत्रापि केचन तन्मात्रेणैव सं
 नुष्टः शंभुर्निश्चये सः प्रदः तस्यापि मूर्तयः सन्ति पंचविंश
 तिसंख्यया तांश्च कुर्वंतु लिङ्गस्य पूजने भक्तिपूर्वकं विषया
 दयः सुरगणायक्षरक्षोगणास्तथा जन्मकर्मनिवृत्त्यर्थं
 मुनयो धृतनिश्चयाः उपासते महालिङ्गं वहवो मोक्षपा
 र्थिनः ३० ॥

संसारपाशाह्ननमुक्तीकेवलं लिङ्गे अणि शरीरह्यां चेरेकज्ञा
 ल्यानी च होतै शिवच परमसर्वोत्कृष्टतत्त्वतो च परमतेजो च पर
 मज्योती शिवच परात्पर आह व्यासानी ब्रह्मसूत्रान्तर्जसं गितं ले
 ते ब्रह्म शिवचे शिवच लिङ्ग अणि लिङ्गाचे रूपही शिवच सर्ववे
 दान्तवाक्यानां ही शिवो च च प्रतिपादनं होतै सर्वतत्त्वांचा अर्थात्
 पदार्थमात्रांचा आश्रयवजगतां चाकारण अणि नाशशून्य
 वतत्वं मसिद्धत्यादि वाक्यांचा वाक्यार्थरूपी निष्कल अंश रहि
 त शिवच ह्याच प्रकारे करून दुसरे ब्रह्म ते सत्यवज्ञानरूपी सुख
 स्वरूप गुणरहित वदोषरहित शुद्ध जनिमा उत्पन्न करणारे नि
 रंजन अलिप्त असे आहे सर्वदेवांचा आदिभूत कारण जगतापे
 सा अधिक प्रभु रुद्र आहे तो च सर्वजाणणारा सर्वकरणारा सर्वांचा

ईश्वर आहो उत्पत्ति नाशनीरहित लहान पणामोठे पणाह्या नीहीन
परमात्मस्वरूप व परब्रह्मस्वरूप भक्ती नीच भेटण्याजोग परमतत्व जा
स अल्पोपायानी जाणूस कतनाही जाला उपमानाही असा शिवचम
नीचा कारण हे वेदांत सांगताना सर्वदा कल्याण करणारा हा शिवचम
हालिंगस्वरूपी आहे ह्या प्रकारे करून गुरूकृपेनी जे भक्त शिवाला जा
णतात ते सर्व महादेवाचा प्रसादे करून शेकाया सून उतीर्ण होतात स
र्व वेदांताना सारभूत चिंद वर ज्ञानरूपी आवरणानी युक्त शिवाला हृदया
त आपले हिता करता पूजन करावे हृदयांत शिवचिउपासना करणे इ
त्या दिवहूत उपाय लोकांत प्रसिद्ध आहेत ते गर्भवदीक्षा ह्या नी संस्कृत
असे वारं शैवानी करावे लिंगाशी व अंगाशी ऐक करून शिवावर भक्ती
ठेऊन दोनी कालांत आगमांत सांगितल्या प्रकारे करून अति सावधा
ने तेनी शिवपूजा करावी स्थूल १ सूक्ष्म रमधम ३ अशी तीन प्रकारची
शिवपूजा चौदाव्या उपदेशांत स्पष्ट समजेल ती पूजा हस्तस्पीपीठावर
करणे मुख्य कोणी २ अन्य ठिकाणीही सांगतात तेवढ्या नीच शिवसंतुष्ट
ठेऊन मोक्षास देतो शिवाचा चपंचमौसमूर्ती आहे त्याही भक्तिपूर्वक
शिवपूजन करतात विष्णु इत्यादि देव द्वाक्ष सवक्र षी लोक निश्चय
रून जन्म व कर्म नष्ट होण्या करता मोक्षाचा इच्छेनी महालिंगाचे पूजन क
रतात ॥ ३० ॥ ५ ॥

नित्यापरोक्ष विज्ञान चिद्ध नानंद रूपिणं लिंगं च जनिमं चित्रं क्र
तं ब्रह्मेडितं परं सत्यं ज्ञानं सुखं नित्यं वार्धकं शरणं श्रुतं एवमादी
निनामानि संति लिंगस्य भूरिशः तल्लिंगमेव सूत्रेषु व्यासेनापि वि
चारितं मौलिकं दृष्टिवाच्यैस्तत्तात्पर्यं प्रकाशितं कलिकल्म
षनिर्द्धृतं तत्त्वबुद्धिभिरन्यथा नीतं यथा तथा शास्त्रसदुपेक्षणद
र्शनात् अमात्सर्यपरिप्राप्तमति कौशलशालिभिः विश्रामनी
य एवार्थः कथ्यते यथा तथा अथातो ब्रह्म जिज्ञासेत्यस्मिन् सूत्रे
यदीरितं तत्र ब्रह्म केवलं लिंगं ज्ञानं च मुमुक्षुभिः समनंतरं सू
त्रेषु तद्गुणा एव वर्णिताः अनंतरं येथ शब्दस्य पूर्वकाडानुपेक्षतः
किमनंतरं मित्युक्ते वाच्यं धर्मविचारतः अनंतरं विचार्य स्पष्ट
गोलिगरूपिणः ॐकारश्चाथ शब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा कं
ठं भित्वा विनिर्यातौ तस्मान्मागलिका बुभौ इति प्रमाणात् तत्तत्रम

लार्थोनयुज्यते पूर्वकांडविरोधेनाप्यंगित्वनिरूपणान् ब्र
ह्मणोलिंगरूपित्वनयुक्तमिति चेच्छुणु आत्मायनमआरभ्य
लिंगशब्दपरंपरा प्रसिद्धतेतरीयोपनिषद्येवप्रदृश्यते लिंगश
ब्दस्यनान्यार्थः कल्पः स्वरसतः श्रुतेः आत्मत्वेननमस्कारस्त
दुत्कृष्टनमस्कृतिः तत इत्यर्थसांगत्यं ब्रह्मणोलिंगरूपतः
अनंतरनमस्कारः कथंसांगत्तयेन्यथा तस्माल्लिंगपदस्या
र्थे ब्रह्मानित्यनिरंजनं ३१

नित्य अपरोक्ष प्रत्यक्ष ज्ञानरूपी ज्ञानानी पूर्ण आनंदस्वरूपलिं
ग जनिम उत्पन्नकरणार चित्रकृत सत्य स्तवनकेले ले परसत्
ज्ञानसुखनित्य पुरातन शरणपरदृष्टादिवहुतनामलिंगाची ओहेन
तेचलिंगवेदांतसूत्रात व्यासानी विचारले आहेवनीलकंठशिवाचा
र्यानीत्यासूत्राचे तात्पर्यवर्णनप्रकाशितकेले कलिकालेकरूनज्या
चीयथार्थबुद्धीनसुझाली अशालोकानीसद्गुरूचीभेटनझाल्यानीते
शास्त्रमनासवाटेलतसेव्याख्यानकेले तेकेवलमात्सर्याने आग्र
हानी वआपलेबुद्धीचाचानुर्यानीअसेसमजावे जोअर्थत्याचावा
स्तवआहे तोअतासांगतो अथातोब्रह्मजिज्ञासाह्यासूत्रांतजेसां
गितलेतेकेवललिंगरूपीब्रह्मआहे मोक्षाचीइच्छाकरणार्यापुरुषा
नीतेजाणलेपाहिजे ह्याचेपुहुडल्यासूत्रादनत्याचेचगुणसांगितले
आहेत ह्यासूत्रातअथह्याशब्दाचाअनंतरह्याअर्थअसाचपूर्वमी
मांसेतही आहेतरकोणाचेअनंतरअसेविचारल्यासधर्मविचारचे
अनंतरअसेसमजावे तरधर्मविचारनंतरलिंगरूपीब्रह्माचेविचा
रकरावेहेसिद्धहोते ॐकारवअथशब्दपूर्वीब्रह्मदेवाचाकंठचेमे
दनकरूनविद्यालेह्मणूनहेदोनीमंगलकरणारेआहेनअश्ववचना
वरूनअथशब्दमंगलार्थकेअसेअसेनसमजावेकांकिकर्मकांडाचाविरो
धकरूनहीप्रधानहैअसेसांगितले ब्रह्मलिंगरूपीआहेहीगोमुयुक्तनाही
असेम्हणशीलतरऐक आत्मायनमःअसेआरंभकरूनअनेकवेळलिं
गशब्देतरीयोपनिषदांतदिसतेहेप्रसिद्धआहेश्रुतीचायथार्थअर्थसुटेलम्ह
णूनलिंगशब्दाचाअन्यअर्थकल्पूनवेत्याचाआत्माह्याशब्दकरूननमस्कार
कल्पानीउत्कृष्टाचानमस्कारझाला ततःह्याचाअर्थोचीहीअतासंगतीझाली
लिंगरूपीब्रह्मह्याचानमस्कारअन्यथाकसायुक्तहोता तस्मात् लिंगपदा

चाअर्थब्रह्मचर्यनित्यवनिर्जन अलिप्त आहे अस्यार्थः ३९॥
 पूर्वकांडप्रसिद्धसुधर्मोऽग्निष्टोमपूर्वकः वीरशैवादिनैवेतिचानं
 तर्ककथंभवेत् वेदात्तभूतिरुद्राक्षलिंगधारणकर्मठैः विचार्य
 ब्रह्मलिंगारम्भनानंतर्पविरुध्यते पूर्वकांडविरुद्धार्थः पूर्वकांडो
 क्तउच्यते पूर्वकांडीयधर्मश्चयावद्यत्किंचिदेववा कृतोपनयन
 स्याश्रुवेदान्तप्रवेशनात्तयावताकर्मणाकेनाप्यनुष्ठानंनश
 क्यते अतोयत्किंचिदेवात्रविवक्षितमुदीर्यते चतुर्णांसाधनानां
 तुसंपत्तेःसमनंतरं इतिकेचिद्वर्णयंतितन्नातीवापयुज्यतेइहा
 मुत्रफलेभोगविरागः शमशालिता वेदान्तार्थविचारैकलभ्यत्वा
 दधिकारिता नसंपादयतीत्यत्रधर्मानंतर्कमुच्यते चतुःसाधन
 संपत्तिसमनंतरमेवचेत् वृत्तत्वात्छास्त्रलब्धस्यजिज्ञासानभेवत्
 क्वचित् धर्मानंतर्कमेवातोवाच्यं धर्मोद्धिधामतः पशुधर्मः प्राथ
 मिकः पतिधर्मोद्धितीयकः अनुतिष्ठन्यशोधर्मानुपतिधर्मानुस
 चाहेति यथापिपीलिकावृक्षमूलमाध्रायतत्फलं आरुह्यलभ
 तेतद्वत्पतिधर्मैकतत्परः यथाविहंगः पक्षाभ्यांफलितंवृक्षमागतः
 पशुधर्मफलमवाप्नोति तद्वत्कीघंतर्दहनि यन्नित्यमपरोक्षचज्ञानं
 मोक्षैकसाधनं पशुधर्मइतिप्राहुर्यस्तुकायफलप्रदः निष्कामेन
 स्वपापस्यवित्तिस्तैसमनुष्ठितः यो धर्मस्तत्रशास्त्रेषुपतिधर्मप्रच
 क्षते दध्नेन्द्रियाणिविहितो धर्मः काम्यः स एव हि निष्कामनमनु
 स्थानात्पतिधर्मत्वमप्ययेत् तत्रापिसर्वकर्मदावधिकारप्रदायकं
 भस्मधारणमुख्यहिकालाद्युपनिषन्मुखैः बहज्जावालमुख्यै
 श्रवविहितंतत्पदेपदे रुद्राक्षधारणंचैवदहरोपासनादिकं का
 लयोः शिवपूजाचत्रिप्रकालेषुवासदा ३२

पूर्वकांडांतअग्निष्टोमइत्यादिधर्मप्रसिद्धआहेत वीरशैवांचधर्मना
 ही सांगितलेतर त्याहूनअनंतरलिंगरूपीब्रह्मज्ञानकसेहोईल
 असेह्मणालतरनाही वेदान्तसांगितलेलेभस्मरुद्राक्षलिंगह्याचे
 धारणरूपीकर्मकरणार्थनोलिंगरूपीब्रह्माचाविचारकरावाहाअ
 र्थमहणूनआनंतर्कचाविरोधनाही पूर्वकांड कर्मकांडाशीअविरुद्ध
 जोअर्थतोपूर्वकांडोक्तअसाम्भणवितो तरपूर्वकांडांतसांगितलेलासर्व
 धर्मकरूनवाकाहीकरून असेविचारलतररे का उपनयनहोतानीच

शीघ्रवेदांतात प्रवेशसंगितलातरसंपूर्णधर्मचे अनुष्ठानकोणीही
 करू सकत नाही तरकाही धर्म करून त्या शास्त्रात प्रवेश करावा चार
 प्रकारचा साधनांची संपत्ती झाल्यावर वेदांत विचार करावा असे कोणी
 संगतात ते अत्यंत उपयुक्त नाही कांकि इह लोकांत त्या अणि पर
 लोकांत त्या फलावर वैराग्य व शांति होणे हे वेदांताचा अर्थ विचार के
 त्यावर चहोते म्हणून ते अधिकारचे समर्थान सते म्हणून धर्म के त्या
 नंतर हाच अर्थ नोंद आहे धर्म दोन प्रकारचा एक पशुधर्म के त्याने
 तर हाच आहे धर्म दुसरे पतिधर्म पहिले पशुधर्म करणे नंतर तो पति
 धर्माचा अधिकार होतो जशी मुंशी वृक्षाचे अग्राला सुधून त्यावर स
 दून त्याचे फल पावते तसेच पतिधर्म करणारा शिवाला पावतो जसा
 पक्षी फलित वृक्षाला आपले पक्षानी येऊन फल पाहून ते पावतो त
 सेच पतिधर्म करणारा नित्य अपरोक्ष मोक्ष देणारी ज्ञानाते पावतो
 पशुधर्म तो किजो काम्य स्वर्गादि फलांते देतो अणि जो धर्म काम
 नारहित होऊन आपले पापाचे नाशार्थ केला जातो त्याला त्या शा
 स्त्रात पतिधर्म असे म्हणतात इन्द्रिय कामने नीदधि होम के त्यास
 तो काम्य धर्म म्हणवितो अणि त्याच कामने वाचून अनुष्ठान के त्या
 स पतिधर्म मिळतो त्यांत सर्व कर्मांचे आरंभी अधिकार देणारे मध्य
 रण मुख्य हे कालाग्निरुद्रोपनिषदांत वेद व हज्जावालोपनिषदांत परे
 संगितले अणिरुद्रास धारण व दहरे पास न दोनी कालांत वतीन
 कालात शिवाचे पूजन हे ही संगितले ३२

विद्यासुश्रुतिरुत्कृष्टाते त्रेकादशिनौ श्रुतौ तत्र पंचाक्षरे मंत्र
 शिव इत्यक्षरद्वयं इति श्रुतिशिरोरत्त पंचाक्षर मनोर्जपः आ
 चार्यदेव इत्युक्त मंत्रदेशिक पूजनं प्रसादग्रहणांत स्पे त्या धा
 पाशविमोचकाः पतिधर्मो ज्ञमे जयास्तदानंतर्पमत्रचा अतः श
 दोत्र हेत्वर्थः सर्वेषां न विशिष्यते विषयस्तु द्वयोरैकांजीवस्प
 सणस्तथा विरुद्धयोः स्वभावेन तमस्तेजः समानयोः युष्मद्
 सद्गोचरयोः कथमन्योन्यता भवेत् किंचित्त्वं च जीवत्वं सर्व
 जत्वं तदन्यता अनित्यत्वं च नित्यत्वं कथमेकत्र युज्यते इति चे
 दीयतां दृष्टिस्त्वर्थे सावधानतः इदं रजतमित्येतत्ज्ञाने शु
 तौ भ्रमात्मिके इदं त्वांशे न सुक्तिरजतत्वमनंतरं उभयंचय

यात्रास्तेविरुद्धचपरस्परं शुक्तित्वेचपकारेनुरजतत्वंनिवर्त
ते नद्धदेवात्र सर्वज्ञे किंचित्तत्वंविशिष्यते सर्वज्ञत्वेप्रकारेण
किंचित्तत्वंनिवर्तते तज्जीवब्रह्मणोरैक्यशास्त्रस्यविषयवि
दुः मुक्तिः साधारणत्वेनप्रयोजनमुदीर्यते नजीवब्रह्मणोरै
क्यसूत्रस्वरसतस्फुरेत् इतिआचक्षते शक्तिर्विशिष्टविषयः
स्त्विति यथाघटइतिज्ञानेघटत्वस्याद्विशेषणं तथाब्रह्मणि
विशिष्टशक्तेरित्यवधार्यतां अग्निस्फूर्तिगयोरनीस्त्विति यथा
भेदस्वरूपतः अग्नित्वेनकणत्वेनभेदोपिस्फुरतिक्वचित्
यथाहिक्कुंडलमितिभेदाभेदौतथात्रच तस्माच्छक्तिर्विशि
ष्टसृजितासाब्रह्मणःस्फुटं षट्स्थलज्ञानमप्यत्रमोक्षसाध
नमुच्यते लिंगमेवयतः शास्त्रेब्रह्मेतिसुविचार्यते॥३३॥

॥३३॥

सर्वविद्येतेषुतिउक्तसृष्टीतीतस्त्वेकादशनीमुख्यत्यांतपंचाक्षरमंत्र
मुख्यत्वांतशिवहीदोनअक्षरमुख्यमहणूनश्रुतिशिरोरत्नरूपपंचा
क्षरमंत्राचाजपवआचार्यालाचदेवजाणूनसानीसांगितलेल्यामंत्रा
चेवगुरुत्वेपूजनवत्याचेप्रसादग्रहणइत्यादिभवपाशपासनमुक्तिदे
णारेपतिधर्मआहेत्याचेअनंतरवेदांतविचारकरवा अतःह्याश
ब्दाचाहेतुअर्थकोणत्याहीमतालाविरुद्धनाही ह्याशास्त्राचविषय
प्रतिपाद्य जीवब्रह्मरह्यात्वेघांचेकजाणावा स्वाभावानीचविरु
द्धतेजव तमह्यासारखेयुष्मत्तू अस्मत्तू ह्यापदांचेअर्थचेरे
क्यकसे वअल्पजाणणेवसर्वजाणणेपूर्वीशीविरुद्धअनित्यपणा
नसहोणे नित्यपणा सर्वदास्थिती हेएकचकसेरहतीलअसेमहणा
लनरहिकडेविचारकरा हेरजतह्याज्ञानांत भ्रमांतहेह्यापदानीशुक्ति
रजतह्यापदानीचांदीहीदोनीपरस्परविरुद्धआहेतअणिशुक्तिअशा
ज्ञानानीचांदीहेज्ञाननसहोतेतसेचसर्वज्ञआत्म्यांतअल्पज्ञपणाभा
सतोअणिसर्वज्ञपणाभासेल्यावरतोनिवृत्तहोतो तस्मात्तजीवब्रह्मा
चेरेकशास्त्राचेविषयजाणावे मोक्षहेफलेसवीलासारखेचआहे जीव
ब्रह्माचेरेकसूत्राचासरस्वरीनीचाअर्थानीयतनाहीमहणून शक्तिर्विशि
ष्टब्रह्मविषयअसेहीआरम्भानकरतातजसेघटह्याज्ञानांत घटपणाभासतो
तसेचब्रह्मांतशक्तिर्विशेषणभासतेहेसमजा अग्निवादिंपागीह्याचाजसासूत्राणे

दनाहीपरंतु क्वचित् अग्निपणावदिणगीपण्या नीभेदहीभासतो वाज
सेसेनेवकुंडलह्यातभेदवअभेदहीभासतोतसेचशक्तिविशिष्टब्रह्मा
चीजिज्ञासास्पष्टसूत्रावरूनयेते काकिंलिंगचब्रह्मअशाशास्त्रान

उत्तमविचारकेलाआहे ३३ ॥

सर्वत्रलिंगसंबंधं कुर्वति प्रतिपत्तये सर्वैर्ब्रह्मेति वेदार्थं म
नुसंधाय शोभवाः ब्रह्मलिंगं जनिमचेत्याद्यायेन समर्थकाः
माध्ववैष्णवादिचार्याकमताध्वाध्वन्यतामयत् गणाचारविरु
द्धस्यान्नस्मादर्थमिति तन्मतं नीलकण्ठशिवाचार्यभाष्यार्थं म
नुसदधन् वीरशैवैरभिमतमभिधास्यश्रुतेर्मते तस्माद्धर्मवि
चारस्य पश्चाद्ब्रह्मेव केवलं विचार्यश्रवणाद्यैश्च शक्तिम
द्भिर्जनैः सदा अग्निसोमादयो यागा अश्वमेधावसानकाः
सर्वे ते शिवभक्तार्थं निश्चिता वेदशास्त्रयोः कृतपुण्यजनाः
सर्वे भक्तिप्राप्तमहेश्वरं प्राप्नुवन्ति परं धाम जीवन्मुक्ताश्च ते व
धाः यदा चर्मपदाकाशवेष्टयिष्यन्ति मानवाः तदा शिवमविज्ञा
यदुःखस्यान्ता भविष्यति शिव एव परं ब्रह्म सच्चिदानंदलक्षणं
तदन्यन्नपरं किंचित् दतो धेयमास्तिकैः सर्वमन्यत्परित्यज्य शि
वादन्यत्तु देवते शिव एव सदा पूज्यो मुमुक्षुभिरहर्निशं अयमेव
हिसिद्धांतः सर्ववेदेषु नान्यथा तस्माद्विगे ब्रह्मशैवमुपास्य च मु
मुक्षुभिः लिंगांगसामरस्येन जीव ब्रह्मेकालक्षणं केवलमेव स
वैष्वाजायते न पुनर्भवः ततो ह्युपनिषत्कारं विचार्य मुद्वमान
सैः लिंगे सुषुप्तिरित्येतैः सुखं लिंगवतां परं आलस्यादितथा न्य
त्र प्रतिपादितमित्यथ नमो ब्रह्मराइत्याद्यैस्तदेव हि दृढोक्तं लिं
गस्थापनमित्यादौ शतशः प्रतिपादितं सर्वं ह्युपनिषत्कारं प्रवृत्तं
वर्णितं शिवं तथापि मानवाभूत्वास्तत्सजुल्लिङ्गधारण आचारेति
परीतो हि पुण्यधर्मानुसारतः धनी ह्युदरोगस्थानभुंक्तेत्यन्नमुत्तमं
तद्भोजनं विकशास्त्रार्थमिति नोदति कस्यचित् शिवप्रसादसिद्धा
योः कृतकृत्यास्तु यो नराः धृता लिंगांगभावाश्च भविष्यति गत
ज्वराः । ३४ ॥

शोभव शिवभक्त मोक्षाकरता सर्वब्रह्म अशावेदाचा अर्थ जाणून सर्वत्र
लिंगाचा संबंध करतात कांकि ब्रह्मलिंग जनिमहेश्वर एकाच अर्थीचे आहे

माधवोद्धारवाकइत्यादिजैमार्गशिवाचारशीविरुद्धनेआर्षनाहीअसे
जाणवे तस्मात् नीलकंठशिवाचार्याचाभाष्याचाविचारकरूनवीखेवा
नाअभिमतश्रुतीचेमतसांगतोतस्मात् धर्मविचारचेंनतरशांतिमानूज
नानीश्रवणारिक्रमानीकेवलब्रह्मविचारकरवा अग्निसोमआदिकरू
नअश्वमेधापर्यंत सर्वयागशिवभक्तीकरताआहेतहेवेदांनशास्त्रांतीन
श्रितसांगितलेआहे पुण्यवानूलोकसर्वभक्तियोगेकरूनशिवरूपीपरम
पदासपावताततेचजीवन्मुक्तजाणावे जेव्हामनुष्यचामंडासारखेआका
शाचेवष्टनकरतोलेतेव्हाशिवज्ञानावाचूनहीदुःखाचानाशहोईल स
च्चिदानंदरूपीपरब्रह्मशिवचआहेत्याहूनउल्हाष्टकोपीनाहीम्हणूनआ
स्तिकानीत्याचेचध्यानकरावे मोक्षार्थीलोकानीशिवाभतिरिक्तदेवांचास
र्वचात्यागकरूनशिवचेचसर्वदापूजनकरावे हाचसिद्धान्तसर्ववेदांत
आहेअन्यथानाहीतस्मात् मोक्षार्थानीशिवलिंगरूपी ब्रह्माचीउपासना
करवीलिंगाशीबअंगाशीसंबंधेकेल्यानीजीवब्रह्मेकरूपीज्ञानसर्वोस
होतेम्हणूनपुनः संसारहोतनाही ह्याकरतांचितशुद्धकरूनउपनिष
तरूपीशास्त्राचाविचारकरवा लिंगांतसुषुप्तीहोतेह्यावेदावरूनलिंग
धारणकरणायासपरमसुखहोतेअणिअन्यत्रश्रमकरणेहेकेवल
आलस्यहेचनमोब्रह्मणेइत्यादिभेदेकरूननिश्चितपणे सांगितलेलिंग
स्थापनाचामंत्रानीशेकडेवेळसर्वउपनिषच्छास्त्रशिवाचेवर्णनार्थच
प्रवृत्तेहेसिद्धहोते तरीमूर्खमनुष्यानीशिवलिंगधारणकिलेकलियुगा
चाअनुसारनीत्यांचीभतिविपरीतझाली धनवानहीउदरोगझालासुख
मअन्नखाऊसकतनाही तसेचकोणाचीहीसत्यशास्त्रार्थातबुद्धिहोतनाही
शिवब्रह्मादेकरूनकृतकत्ववअंगारलिंगाचेधारणकरणारेजंनरतेभ

वज्वरणास्तनमुक्तहोतील ॥ ३४ ॥

अथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यारभ्यव्याससूत्रके अनादृजिरितिहोत
इतंब्रह्मविचारित धार्यनिश्चित्यविद्वद्भिर्गुरुविश्वासतत्परैःरह
सोपनिषद्वाक्यैर्वर्णितंब्रह्मकेवल अपरिच्छिन्नविभवमवाङ्म
नसगोचरनिष्कलनिर्मलशुद्धनिर्विकल्पनिरंजन ज्ञात्वाक
थमुपास्यहिनिरस्तद्वैतलक्षणं लक्षणेनप्रमाणेनवस्तुसिद्धिरू
पहता जन्मादिकारणात्तुहिजगतांब्रह्मलक्षणं सर्ववेदांतवाक्या
निप्रमाणानिनसंशयः एतेरेपाततोब्रह्मनिश्चित्यश्रवणादिभिः

ब्रह्मेव सन् ब्रह्म वेति य एवं वेद मानवः द्वितीयस्तत्र व्यासेन ह्यस्मि
नर्थे समर्थित इति नीलकण्ठचार्यरचित ब्रह्मसूत्रार्थप्रतिपादक
वीरशैवानामप्राकृतभाष्योक्तशक्तिविशिष्टाद्वैतसिद्धान्तावलंबि
नां वीरशैवानामप्राकृतब्राह्मण्यवेत्तसिद्धान्तसिखामणि वीरमाहे
श्वरसंग्रह वीरशैवाचारसंग्रह वीरशैवरत्नाकरशिवज्ञानशेखर वी
रशैवप्रकाशिका वीरशैवानंदचंद्रिका वीरशैवप्रदीपिका क्रियासा
रकैवल्यसारवसवराजीष्यमाचिदेवमनोविलास वीरशैवचिंतामणि
वीरशैवसंजीवनपंडितचारित्रशिवप्रसंगरत्नाकरशिवज्ञानप्रदी
पिका शांकरसारेद्धार वीरशैवाचारकौस्तुभनर्कचंद्रिकालिंगधार
णचंद्रिकाशिवाद्वैतप्रदीपिको रवणभाष्यसिद्धान्तशेखर विशेषार्
थप्रकाशिकादिप्राचीनग्रंथैस्तु च्चावचमुदाहृतान्यात्सर्वमनवद्य
मलं विस्तरेण इति श्री वीरशैवोक्तषोडशसंग्रहः समाप्तः ३५
अथोतो ब्रह्मजिज्ञासा ह्यास्तत्रापास्तन अनाद्यतिः शब्दात्तस्याशैवस्य सत्त्वा
पर्यंतव्यासस्तत्रात ब्रह्मविचारकोला आहे तो अर्थगुरुवरविश्वास ठेऊन विहा
नानी जाणावा रहस्योपनिषदनी केवल ब्रह्मचि वर्णन केले त्याचो ऐश्वर्याचा
अंत नाही वाणीनी व मनानी ते जाणू सकत नाही त्याला अवयव व दोष व वि
कल्प व लेप नाही ते शुद्ध आहे असे जाणून जातं हेत नाही त्याचे उपासन करे
करावे लक्षणानी व प्रमाणीनी वस्तु सिद्ध हो ते न रजगतांची उत्पत्ति इत्यादि
करणे हेच ब्रह्मांचे लक्षण व सर्व वेदांत वाक्यांत प्रमाण ह्यांत संशय नाही
ह्यावाक्यावरून यथाश्रुत ब्रह्मश्रवणादिक्रमाने जो ब्रह्म जाणे लतो ब्रह्म
रूप होऊन ब्रह्मप्रावे ल ह्याच अर्था करता व्यासानी दुसरे स्तत्र सांगितले अ
से नीलकण्ठचार्यानी केलेल्या ब्रह्मसूत्राचा अर्थ करणार्या वीरशैवभा
ष्यांत सांगितले त्या शक्तिविशिष्टाद्वैतसिद्धान्ताचा अवलंब करणारे वीरशै
वाना स्वभाव सिद्ध ब्राह्मणपणा सिद्ध आहे हे सिद्धान्त सिखामणि वीरमाहेश्वरसं
ग्रह वीरशैवाचारसंग्रह वीरशैवरत्नाकरशिवज्ञानशेखर वीरशैवप्रकाशिका वीरशै
वानंदचंद्रिका वीरशैवप्रदीपिका क्रियासारकैवल्यसारवसवराजीय प्राचिदेवमनो
विलास वीरशैवचिंतामणि वीरशैवसंजीवनपंडितचारित्रशिवप्रसंगरत्नाकर शिव
ज्ञानप्रदीपिका शांकरसारेद्धार वीरशैवाचारकौस्तुभनर्कचंद्रिकालिंगधारण
चंद्रिकाशिवाद्वैतप्रदीपिको रवणभाष्यसिद्धान्तशेखर विशेषार्थप्रकाशिका
इत्यादि प्राचीनग्रंथांत विस्तार पूर्वक वर्णन केले म्हणून एथे विस्तार करित ना
ही ॥ ३५ ॥ इति वीरशैवोक्तषोडशसंग्रहानुवादः समाप्तम् ॥ सं-१९४०-आ-१९

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.
Jangamwadi Math, VARANASI,
Acc. No.16289

इति
वीरशैवोत्कर्ष
संग्रहः
समाप्तम्

